

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHOLD

Er kyrkja seg sjølv ... nok? / Med biskoppelige vigselfrestriksjoner rygger vi inn i fremtiden / Morgendagens kirke / Fra bokfronten / Fra bispedømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

1. søndag i faste - Eyolf Berg
2. søndag i faste - Jens Dale
3. søndag i faste - Sabine Kjølsvik

Offerlistene er ein indikator som røper noko om kyrkja sin helse-tilstand.

Er kyrkja seg sjølv ... nok?

Det er blitt meg fortalt at i ei bygd i mitt område har den tradisjonsrike Sanitetsforeininga avslutta si verksemd, berre for å gjenoppstå som ei lokal bygdekvinneforeining. Visstnok skal

grunngevinga vere at ein ikkje lenger ynskjer å samle inn pengar for i neste omgang å sende dei ut av bygda for å finansiere ulike gode formål. Pengane må forbli i lokalsamfunnet.

Så tydeleg som dette blir det vel sjeldan uttrykt, men tendensen til at vi prioriterer egne, lokale formål når pengar skal samlast inn, er nokså tydeleg. Også eit studium av kyrkjelege offerlister etterlet dette inntrykket. At det kan vere naudsynt for ei tid å gjere ei slik prioritering for å kome i mål med eit bestemt prosjekt, er forståeleg. Det er når det syner seg eit meir vedvarande mønster, det vert urovekkjande. Offerlistene er ein indikator som røper noko om kyrkja sin helsetilstand. Ei kyrkje som er seg sjølv nok, har dårlege odds for å overleve. Heilt frå starten var diakonien og misjonen uoppgjevelege grunnkriteriar for den kristne kyrkja. Ei kyrkje som ikkje tek omsorg for dei fattige, og som ikkje gir evangeliet vidare, fortener ikkje namnet kyrkje. "Misjon er uttrykk for kyrkjas vesen", heiter det i kyrkjemøtevedtaket om Ei misjonerande kyrkje frå 2005.

Kyrkja sin misjon er i røynda Guds misjon. Likesom Kristus vart sendt til verda, er kyrkja også sendt. Nettopp ved å gå utanfor seg sjølv er kyrkja seg sjølv og kjem ho til seg sjølv. Allereie på Kristi openberringsdag anar vi noko om evangeliet si geografiske sprengkraft. Baby-lonske vitenskapsmenn kneler i stallen og tilber barnet, for så å ta bodskapen om den store kongen med heim til sitt eige miljø. Frå då av har denne bodskapen kryssa stadig nye grenser. Openberringstida er vårt særlege høve til å løfte fram denne livsnerven i kyrkja sitt liv. Heile nytestamentet som vi hentar våre gudstenestetekstar, frå er jo nettopp å forstå som tekstar til å utruste Guds folk til misjon.

I saksdokumentet til Kyrkjemøtet 2005 (sak 5) peikar ein på kor lett det er å vende blikket utover mot alle oppgåvene, når kyrkja drøftar misjon. "Stillheten for Guds ansikt

er nødvendig for å se at det handler om Guds misjon. Kirken tar del i denne gjennom Den Hellige Ånds kilder til hvile og fornyelse." Det er ved kjeldene vi skjønar at evangeliet er ei gåve vi først får motta og dernest gi vidare. Det er ved nattverdbordet ein kyrkjelyd vert sett i rørsle, på veg til lokalsamfunnet og til jordas endar. Ein levande kyrkjelyd er ein misjonerande kyrkjelyd. Visjonen for Samarbeidsrådet for menighet og misjon (SMM) er kyrkjelydar der evangeliets kraft får inspirere og utruste kyrkjelyden til å dele trua gjennom nærver, handling og ord, både lokalt og globalt. Det er gått tolv år sidan starten, og konklusjonen etter evalueringa som er gjennomført, er at ein ønskjer å vidareføre og vidareutvikle samarbeidet i eit fast og langsiktig perspektiv.

Evangeliet er ei gåve vi først får motta og dernest gi vidare.

Gamle spenningar mellom rådsstruktur og misjonsorganisasjonar er rydda av vegen, og forståinga av misjon som eit vesenstrekk i kyrkjelyden sitt liv er modna fram. Interessant stoff

til fordjuping står å lese i LKs to temanummer om misjon, nr 1/2004 om "Menighet i bevegelse" og nr 14/2005 om misjon og trusopplæring.

Skal kyrkja greie det kunststykket det er samstundes å vere open og å vere misjonerande, treng ho heile tida å søkje sans og samling ved kjeldene. Der er det ho også lærer at "det er sælare å gje enn å få" (Apg 20,35), og let dét vere eit tungtvegande omsyn når offersøknadene skal handsamast.

JAN OTTO MYRSETH
jom@ringerike.kirken.no

Med biskoppelige vigselstreksjoner rygger vi inn i fremtiden.

AV GEORG JOKSTAD, BERGEN.

Biskopene ønsker at alle kirkelige vielser skal foregå i kirkerom. Eller til nød på spesielt utvalgte steder som f eks har en kirkelig eller historisk tilhørighet. Biskopene ønsker ikke at vi prester skal etterkomme manges ønsker om vielser på andre steder og i andre former. Det legges stort press på prestskapet at dette etterfølges.

Likevel vet vi at folk mer enn noen gang ønsker alternativer til den tradisjonelle vigselpraksis og bryllupsfeiring. Dette får vi som prester ikke etterkomme.

Gategudstjenester derimot er tilbud som biskoper liker.

- På gater og streder forkynnes Ordet og forvaltes sakramentet.

Ordinære friluftsgudstjenester likeså.

- Det være seg på den ytterste nøkne ø eller på de høyeste tinder.

Men vielser i Guds frie natur er ikke av det akseptable. Vielser andre steder enn i kirkerom er ikke god latin. Forstå det den som kan.

I min tidligere praksis som sjømannsprest har jeg foretatt svært mange vielser.

Svært mange har ønsket å gifte seg på alternative måter enn det ofte konformt storslåtte.

Mange har vært samboende i mange år. Andre giftet seg i kirken første gang. Ulike grunner har innvirket på utsetting av vigsel.

Utenlandsvielser har i mange år øket i antall. Selv fikk jeg erfare gleden i denne utviklingen.

- Vielser gjerne i enklere former. - Uten langt kirkegulv, Mendelsohn og mange gjester.

- Uten de store økonomiske og praktiske utfordringer som for mange var reelle hindringer. Men likevel etter Den norske Kirkes liturgi.

De fleste vielser jeg har forrettet har vært utendørs. - På vakre utvalgte steder. - Under palmesus og i fine omgivelser. - I pyntede hjem eller på et stilig skipsdekk. - I verdighet og enkelhet. - Uten forstyrrende elementer og på en personlig og nær måte.

Fordi kirkerom ikke var tilgjengelig eller ønskelig. Fordi det kunne - og måtte - finnes alternativer. Men kirken var likevel tilstede for dem som ville ha med kirken å gjøre. Vi var nødt, og vi var villige til å lage alternativer til det vanlige, det sosialt konforme, det uønskede. For å etterkomme det ønskede: å gifte seg. For folk ønsker mer og mer alternativer til selve formen. Alternativer til den storslåtte, dyre og krevende bryllupsfeiring. Alternativer til tradisjonelle vielsesformer.

Jeg har erfart mange slike alternativsbehov når det gjelder form.

Jeg har imidlertid aldri erfart forespørsler om alternativer når det gjelder innhold. Ingen har reservert seg mot forbønn, forkynnelse og vel-

signelse. Formen har skremt dem, innholdet har de ønsket. Derfor har vielser i enkle, individuelle og nære former vært noe av det mest meningsfulle jeg har gjort som prest. Jeg har fått bidra til velsignelse og glede også på andres premisser.

Å være fleksibel i det perifere, men holde fast på det viktigste er et anerkjent prinsipp.

Fordi innhold er viktigere enn form. - Formen av det dyre og vanskelig gjennomførbare behøver ikke være uten alternativer. Formen for vielser bør kunne tilpasses situasjon og individuelle ønsker som lar seg gjennomføre. I dialog mellom prest og par kan formen finne sin utforming og setting. - Etter lommebok, etter individuelle tilpasninger. - Etter anledning og muligheter.

Gå ut i all verden var den ordre som lød den gangen Jesus hadde disipler som brukte beina.

Møt folk der de er. Hjelp dem med tro og liv. Slike oppdrag har vi i kirkelig sammenheng gjort i alle år.

Etter biskoppelige restriksjoner skal vi altså ikke gå ut. Men heller si: kom hit! Kom inn i kirken for det er her vielser helst finner sted. Ikke i andre egnede lokaler. Ikke utendørs selv om det er aldri så flott og greit. Til nød på spesielt utpekte steder som kirkeruiner og andre steder som folk flest ikke har noe forhold til.

Man behøver ikke stå i fare for å utføre klownefakter ved ikke å ha det i kirkerommet.

Man trenger ikke gi etter for gimmicks av telefonkiosktypen eller på fjelltopper.

Man kan faktisk utøve troverdig og godt presteskap også utenfor kirkerommet.

Faller vi for fristelsen til klownefakter og gimmicks, ja så veiled oss gjerne. Sågar styr oss inn på seriositetens veier om vi har gått oss bort. Men stopp oss ikke når vi vet hva vi gjør.

Hva er vel forskjellen mellom en utendørs-gudstjeneste og en vielse utendørs?

Etter mitt syn ingen. Men de har flere ting felles. Vi møter folk der de ønsker å være. Vi tilpasser formen til de forhold som er aktuelle, samtidig som vi holder innholdet høyt ved begge anledninger. Budskapet skal ut, formen må tilpasses.

Biskopen i Bjørgvin ser i følge dagspressen, med bekymring på trenden til det storslåtte og

ekstravagante ved bryllupsfeiringer. Bryllup som koster opptil en halv million kroner har han hørt om. For mange alt for dyrt og eksklusivt. For mange sågar absurd. Det storslåtte og ekstraordinære er ikke alle like tiltalt av. Mange vil ha det enklere, billigere og mindre. Noen vil ha alternativer til formen. Mange tar sitt kirkemedlemskap alvorlig og vil ha med kirken å gjøre, men forbinder den helst med det negative, det fordømmende eller det sørgelige. De som vil ha alternativer til innholdet har i våre dager anledning til f eks borgerlige eller humanistiske vielser. Skal seriøse kirke-medlemmer bli nødt til å klare seg uten kirken? Skyver vi folk fra oss uten reell grunn?

For ønsker de kirkelig vielse uten kirke, kan de altså neppe regne med kirkelig støtte.

Antallet kirkelige vielser er på nedadgående. Nå er det bare omtrent halvparten som gifter seg i kirke her hjemme. Skal vi så krampaktig holde på formen uten å ville tilpasse oss omgivelsene, tiden og kirkemedlemmene? Skal vi agere som om formen er viktigere enn innholdet? Skal vi pukke på formen og la anliggendet gå? Dersom vi mener noe med at ekteskapsinngåelse er best og det etisk tilrådelige, hvorfor strekker vi oss ikke så langt at vi imøtekommer folks ønsker når de tross alt ikke har noe imot innholdet? Vi går den kommersielle utviklings ærend ved å bygge opp om forventninger av det ekstravagante og kostbare rundt ekteskapsinngåelse. Når ble det spesielt etisk høyverdig å støtte forbruker-samfunnets galoppering? Bør kirken støtte opp om det kommersielle rundt en slik viktig begivenhet i folks liv? Kirken bør heller bidra til alternativer.

Når det er noen som ønsker å inngå ekteskap utenfor kirkerommet skal vi da si: Nei dere må komme hit inn ellers får dere klare dere uten prest? Tar vi ikke da fra oss selv muligheten til å spre velsignelse, forbønn og forkynnelse? Skal vi gjøre dette fordi formen ikke passer inn i våre absolutter til form? Det går faktisk godt an å forrette en skikkelig fin vielse etter vår kirkes ordning også utenfor kirkerommet. Jeg har måttet, og kunnet gjøre det som sjømannsprest. Og mange andre har ønsket å gjøre det. Men vi får altså ikke lov. Man trenger ikke være teologisk rabulist eller kirkelig frikjører for å gjøre dette. Kirkelig

lojale prester blir stoppet om de ønsker å bidra til alternative former. Kirkelige illojale prester kan imidlertid tilsynelatende boltre seg i fri-rytteri og teologiske krumspring uten å bli stoppet.

Er avmakten mot de siste kompensert med den krampaktige styring av de første? For meg kan det se slik ut. ”Siden vi ikke kan gjøre noe med de som tukler med innholdet så la oss ta de som vil forandre på formen” - er det det biskopene tenker?

Nei la oss ikke gå baklengs inn i fremtiden!

La oss under ansvarlighet få utføre kirkelig tjeneste også utenfor kirkerommet. Etter vår kirkes ordning, med innholdet slik som det skal være. La oss få slippe den påpassing som gjelder når det gjelder form, når det vel faktisk er innholdet som er viktigst! Ha den tillit til oss at vi ikke lar oss lede av PR stunts og gimmicks, men kan utføre også visler i verdige og fine former og som etterkommer folks ønsker. Da kan vi som kirke fremstå med vennlig imøtekommenhet og ikke med tvangsmessig formfundamentalisme. Kan vi møte folk mer på deres premisser så kan vi kanskje også få erfare at det avler troverdighet og tillit som

kommer trosaspektet til gode. Vårt NEI ut av kirkedøren fremmer heller det motsatte, er jeg redd for.

Biskoper! Ha den tillit til lojale prester at de kan gå ut å møte folk på deres premisser uten å gå på akkord med det viktigste. Og det viktigste er vel her at folk gifter seg og at de får kirkens forbønn, forkynnelse og velsignelse med seg. Det er etter mitt syn et stort ansvar vi tar på oss å si til dem at dersom formen ikke følges så får det være med innholdsformidlingen.

Det ansvaret ønsker ikke jeg å ta på meg. For det innebærer at jeg utestenger folk fra Guds velsignelse. Det var tross alt ikke derfor jeg ble prest. Det står om vår troverdighet som kirke når vi skal kombinere misjonsbefalingen med viljen til å møte folk i deres liv. Dette er for meg et spørsmål om lojalitet til intensjon og formål mer enn til form. Jeg håper at kirken kan vise seg så fleksibel at den makter å møte folk av i dag og ikke slik noen mener at folk burde være og mene. Jeg ønsker ikke å gå baklengs inn i fremtiden. Det burde heller ikke våre biskoper gjøre, selv om det ser slik ut i denne saken.

Det er lov å snu seg!

Morgendagens kirke

BOE JOHANNES HERMANSEN, SEMINARKOORDINATOR

”Morgendagens kirke - visjon og veivalg” er temaet på det åpne seminaret på Fjellhaug skoler onsdag 14. februar. Det er Normisjon, Den Norske Israelsmisjon, Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn, Den Evangelisk Lutherske Frikirke, Fjellhaug skoler og For Bibel og bekjennelse som følger opp fjorårets seminar med samme temakrets.

Hvilke visjoner og veivalg står vi overfor i møte med den kirkelige utvikling? Hvilke følger får for eksempel Kirkemøtets behandling

av homofilspørsmålet? Hva med et nytt kirke-landskap? Det er noen av de spørsmålene som stilles. Bidragsyttere under seminaret er blant annet: pastor Thomas Bjerkholt, biskop Odd Bondevik, daglig leder og misjonssekretær Rolf Ekenes, bibelskolelærer Tor Erling Fagermoen, informasjonsleder Espen Ottosen, høyskolelektor Tove Rustan Skaar og sokneprest Dag Øivind Østereng.

Nærmere program finnes på hjemmesiden: fbb.nu

FRA BOKFRONTEN

Interessant om begravelsestaler

**Ulla Morre Bidstrup, Peter Nejsum, Ulla Bjerregård Salicath (red):
I skal leve – nitten begravelsestaler og et etterord
Aros forlag 2006, 127 sider**

Som i Norge begravnes omkring 95% av befolkningen i Danmark ved en kirkelig handling. Den danske folkekirken har i sitt begravelsesritual fortsatt kun én tale som skal romme både minneord og forkynnelse. I denne boka presenteres 19 slike taler. De er samlet av redaktørene, som alle er danske sokneprester. I følge forordet inviterte de en rekke prester som representerte bredde i forhold til både geografi og teologi til å bidra. Av de mange talene som kom inn har de valgt ut et knippe som de mener at kan egne seg på trykk. Noen av talene er utstyrt med en introduksjon om dødsfalllets karakter og andre omstendigheter omkring situasjonen, salmevalg osv. Boka avsluttes med et etterord skrevet av redaktørene, der de med utgangspunkt i fortellingene om kvinnene som kom til Jesu grav for å salve hans legeme (Luk 24,1-9) drøfter folkekirkenes rituelle praksis og særlig begravelsestalens form og funksjon relatert til

nyere kunnskap om riter og sorgprosesser. Bokas tittel er hentet fra Jesu avskjedstale til disiplene (Joh 14, 19).

Selv om det naturligvis er et krevende stykke å hente en tale ut av sin kontekst og gjengi den på trykk, er det interessant å lese disse tekstene, ikke minst for norske prester som i det senere har vært vant til en helt annen praksis med to taler der den ene har minneord som primærfokus, den andre forkynnelse. Danskene har en utfordring når det gjelder å sy dette sammen i en helhetlig tale. Med fare for å forenkle kan vi si at mange av talene har en oppbygning med tre hoveddeler: Først et metaperspektiv der et hovedbegrep eller hovedpoeng i talen utvikles, så kobles dette mot den døde og hans eller hennes vita, og til sist knyttes det overordnede perspektivet og den aktuelle hendelsen og personen sammen på en måte som kan gi mening, håp og trøst for de gjenlevende. Det er absolutt mye bra å hente fra disse talene, og de

synliggjør utfordringene og mulighetene som er forbundet med å relatere avdødefortelling, gjenlevendefortelling og evangeliefortelling til hverandre.

For min del fikk jeg mest ut av etterordet som er en interessant refleksjon gjennom fem hovedavsnitt: 1. *Avskjedens aktører (pårørende og prest)*, der forfatterne peker på at begravelsestalen holdes inn i en sammenheng der tre forskjellige forhold i varierende grad gjør seg gjeldende i forhold til døden: Den konkrete og aktuelle død, døden som felles eksistensielt vilkår, og ens egen forestående død. En god tale, mener forfatterne, skal evne å holde disse perspektivene sammen og relatere den døde og fellesskapet omkring den døde til Gud. 2. *Avskjedens form (ritualet)*. Gjennom ritualet iscenesettes dødens *realitet* (den døde, kista, minneord, graven, osv) og dødens *relativitet* (evangeliet, oppstandelseshåpet). I denne settingen kan talen anses som både rituell og ikke-rituell ved at den er en nødvendig del, men ikke gjentagbar. Talen er unik på samme måte som det avdøde mennesket, og er det eneste elementet i ritualet som har sitt utgangspunkt utenfor det rituelle betydningsuniverset, "nemlig i det konkrete liv og den konkrete død, som den skal tyde evangelisk" (s. 113). 3. *Levd liv (Vita)*. Minneordene har en dobbelt funksjon ved at de både skal tale om den dodes liv og tale til liv for de etterlatte. Minneordene gir en teologisk berettigelse gjennom inkarnasjonen, ved at "begravelsestalen er en tale om livet (og døden) i Gud" (s. 114). Vitaets oppgave er å tegne et levende bilde av den døde som er gjenkjennelig for de gjenlevende, og sette ord på hva de etterlatte fikk gjennom den døde. Dette er ikke bare tilbakeskuende, men retter seg fremover mot de levende ved at det lages en fortelling om den døde som de gjenlevende kan bære med seg i sin egen livsfortelling. Samtidig skal det konkrete levde livet tolkes i lys av evangeliet: "Evangeliet er nemlig fortegnet: Vi er ikke sat til at dømmes, om livet var godt nok, langt nok, vellykket nok, men skal se det liv, der er levet, som et liv i Gud, og dermed som et uendelig værdifuldt liv" (s. 117). Dette gjør at forfatterne helst ser at det også er prestene som tar hånd om vitadelen, og ikke de pårørende, for det første fordi det er "præstens spesifikke oppgave at forkynde evangeliet, og

vitaet kommer dermed til at lyde i det avgørende samspil med dette" (s. 119), for det andre fordi presten har sin autoritet ved at han eller hun ikke er en del av de pårørende, som kan ha ulike oppfatninger om den døde. Presten svikter derfor sin rolle, hevder forfatterne, om han eller hun fokuserer på sitt eget forhold til den avdøde. Presten skal derimot tale om den døde i sammenheng med de eksistensielle og evangeliske perspektivene forbundet med liv og død, derfor understrekes det at minneordene nettopp skal framsies i en tale som også holder fram evangeliet. 4. *Evig liv (Bilder)*. Talen skal ha englenes funksjon ved at fraværet av den døde fortolkes som oppstandelse. Til dette trenger vi bilder som skaper meningsfulle forestillinger om evigheten som noe nærværende i tiden. "Evigheden er ikke en fortsættelse af det, som var. Evigheden betyder, at alting bliver nyt, så vi kan få tro til at leve i en verden, hvor afsked og tab findes, men samtidig kan gøre os håb om, at Gud gør alting nyt, og at det, som erfares adskilt af os, ikke er adskilt i Gud" (s. 123). 5. *Etterliv (Fortsettelse)*. Gjennom ritualet får de etterlatte hjelp til å legge den døde fra seg og gå tilbake til sine hverdagsliv. I ritualet har den døde blitt "vakt til live" for at det skulle være mulig å ta behørig avskjed med ham eller henne. Her knytter forfatterne an til narrativ tenkning om sorg (jf Tony Walter), og framholder verdien av at det skapes en felles fortelling om den døde som de gjenlevende kan bære med seg, utvikle og integrere som en del av sin egen livsfortelling.

Forfatterne leverer en velskrevet teologisk begrunnelse for begravelsestalen, drøfter mange vesentlige aspekter i forbindelse med dette og er utfordrende i forhold til presters praksis. Selv om begravelsesritualet er annerledes i Norge, står vi likevel over for mange av de samme utfordringene. Dette er ei bok som kan gi inputs til fornyet refleksjon om en viktig del av presters arbeid. Etterordet på drøye 20 sider vil egne seg godt som utgangspunkt for en studiedag eller to i prostilag eller kollegagrupper.

Lars Johan Danbolt

SØNDAGSTEKSTEN

Eyolf Berg, Jens Dale og Sabine Kjølsvik

1. søndag i faste

25. februar 2007

Prekentekst: Matt. 4,1-11

Lesetekster: 1. Mos. 2,8-9 + 3,1-19; Hebr. 4,14-46

Til dagens plass i kirkeåret:

Vi er kommet inn i fastetiden. Kirkens lovsang tones ned. Juletidens hvite festfarge og åpenbaringstidens grønne, livets farge erstattes av botens fiolette alvor. Det er en tid for selvransakelse og selvprøving. I katolsk og ortodoks kirkeliv har hele denne tidens temakrets som mål å forberede den troende til det store generalskriftemålet på skjærtorsdag: På hvilke måter bærer vi, hver enkelt av oss, skyld for Jesu lidelse og død? Hvorfor trenger akkurat jeg en frelser?

I protestantisk sammenheng, både innenfor og utenfor Den norske Kirke har fastetiden de senere årene vært preget av slagordet "Faste for vår neste" - og ikke ett vondt ord fra undertegnede om det! Det å gi avkall på noe for å kunne dele med en nødlidende verden er et like viktig som riktig anliggende, og det er med glede jeg ser at det har fått gjennomslag også på katolsk side. Fasten i klassisk forståelse, både i kristen og i den forutgående jødiske tradisjon har imidlertid et annet hovedfokus,

nemlig som en åndelig forberedelse til spesielle møter med Gud, og det er det anliggende fastetidens tekster først og fremst legger inn over oss.

Til teksten(e):

Beretningen om Jesu fristelse er fellesstoff hos Matteus og Lukas. Markus har en kortversjon, mens Johannes, merkelig nok, siden det er Johannes som først og fremst er teologen av de fire, ikke nevner den i det hele tatt.

Djevelen - ordet kommer fra det greske *diabolos* som betyr baktaler - tilsvarer det hebraiske *satan*, betegnelsen for Guds motstander. Ordet *satan* kjenner vi opprinnelig fra persisk, *sjeitan*, den samme formen som vi fremdeles finner på arabisk. Det betyr forderver, en betydning som ikke ligger så langt unna betydningen av det greske ordet. Baktaleren er jo nettopp en som med sine ord forderver forholdet mellom to parter. Samtidig har ordet det persiske ordet en videre betydning. Forderveren forderver alt han kommer i berøring med. Han kan ikke bygge opp noe, bare rive ned. Denne videre betydningen gjenfinner vi også i det hebraiske. Forderverens virke har gjennomsyret hele skaperverket og gjort det gudfiendtlig.

Allerede i gammeltestamentlig tid forestilte man seg Satan som en fallen engel. Han var ikke Satan fra begynnelsen av. Han var en av Guds engler, ja, en av de aller fremste. Men fordi han ville ta Guds plass, ble han "kastet ut", avskåret fra Livgiveren. Derved ble han forderveren. Både i jødisk tradisjon og i Islam har man tatt vare på den opprinnelige persiske tanken at enhver skapning kan bli en *sjeitan*, en forderver, og spesielt ortodokse bibeltolkere har ment at det er i dette lyset vi må lese Fadervårs siste bønn: Fri oss fra å forderve, altså fri oss fra å bli *sjeitan*'er!

Legg merke til at Matteus, i motsetning til Lukas, poengterer at Jesus fastet i førti dager og førti netter. Normalt gjaldt fasten kun på dagtid, slik tilfellet også er med muslimesnes *ramadan*. En faste som også omfatter natten er usedvanlig, så mye mer som den også vil innebære at den fastende avstår fra søvn. Det er ikke for ingen ting at berøvelse av søvn er et vesentlig moment når et menneske skal tortureres. Det skal en helt ekstraordinær styrke til for å bevare både integritet og forstand etter hele 40 søvnløse døgn. For Matteus, som primært skriver for jødiske lesere, er denne svært vesentlige detaljen tatt med som en del av den dramatikken som kulminerer i Peters bekjennelse i kap. 16: Jesus er Messias, den levende Guds Sønn

Til prekenen:

Jeg ser for meg to prekentemaer når jeg leser beretningen om Jesu fristelse. Antakelig bør begge temaene være med i prekenen for å få med helheten i dagens tekst:

1. Har Gud virkelig sagt.....
2. Prøvet i alt, men uten synd.....

Det første temaet griper tilbake til GT-teksten. I de tre fristelsene Jesus utsettes for, klinger spørsmålet fra 1. Mos. 3,1: "Har Gud virkelig sagt.....?". Spørsmålet har forvirret menneskene fra nesten første øyeblikk av. Den onde forderver Guds egne ord ved å vri og vende på dem og prøve å utnytte dem til sin egen fordel, og forvirringen er ikke blitt mindre med århundrene.

Det er viktig å være klar over at Satan ikke er vel forvart i noe helvete, verken av Dantes eller annen type. Vi lever i en kultur der det er opplest og vedtatt, langt inn i teologenes rekker,

at det ikke finnes noen djevel. I stedet snakkes det om *det onde*, som noe upersonlig, nærmest et spill av tilfeldigheter, og vi diskuterer hvordan vi kan bøte på, ja, helst avskaffe det onde i verden. Beretningen om Jesu fristelse fremhever at *det onde* finnes ganske enkelt fordi *den* onde finnes. Han går ikke engang av veien for å prøve å forderve Gud selv.

Kravet om å trekke i tvil hva Gud har sagt, kommer fra de sterke, som i sin arroganse vil kvitte seg med alt som kan hindre dem i å ta seg til rette. Vi gjør det ikke lettere for de svake i samfunnet når vi sår tvil om hva Gud virkelig har sagt. Tvert om gjør vi det lettere for de sterke til fortsatt å ta seg til rette på de svakes bekostning, gå forderverens ærend og gjøre tilværelsen til det helvete vi så gjerne skulle sett han selv var vel forvart i.

Vi kan godt innrømme at vi ikke alltid forstår hva Gud mener. Vi kan godt innrømme at vi ser i et speil, i en gåte, forstår stykkevis. Vi kan godt innrømme at vi er underveis i vår forståelse av det Gud har sagt, men den som skal tale på Herrens vegne - og det er jo hva vi skal gjøre når vi forkytter Herrens ord - kan ikke gjemme seg bak sin manglende forståelse når spørsmålet stilles om hvorvidt Gud virkelig har sagt. Uansett hvor mye vi forstår av hva Gud sier, må vi våge å tro at Gud har gitt sine bud og forordninger for å beskytte menneskene mot konsekvenser vi selv ikke alltid er i stand til å se, og våge å svare: "Ja, Gud har virkelig sagt!" - også når den politiske korrekthet vil presse oss til å si noe annet.

Det andre temaet griper fatt i teksten fra Hebreerbrevet. Det finnes ett menneske som ikke lot seg forderve, én som er sterkere enn alle krefter som bryter ned og ødelegger, sterkere enn alle fristelser, sterkere enn Satan selv: Jesus fra Nasaret, den levende Guds Sønn. Om noen var klar over hvem Jesus var, så var det Satan. Derfor valgte Satan å gi Ham særbehandling - og tapte.

Samtidig griper også dette andre temaet tilbake til GT-teksten og setter opp motsetningen mellom Adam, som tapte og lot seg forderve, og Jesus, som seiret og beseiret forderveren. Det er ikke forderveren som har det siste ordet, men Gud selv, Han som er stor nok til å bøye oss ned til oss som faller for fristelsene og reise

oss opp med Ham, slik at vi kan "finne nåde som gir hjelp i rette tid", stå for Hans trone og se både Gud og mennesker i øynene uten frykt - i en evighet som aldri kan forderves.

Til liturgien

Fra gammelt av har Kirken ikke sunget Gloria i fastetiden. Dette er gjort med hensikt. Nå er det alvorret som rår, og, som Winston Churchill skal ha sagt, all sann glede springer ut av det dype og sanne alvorret. Bruk fastetidens liturgivarianter for alt de er verd, ikke som liturgiske snurrepiperier, men for å fremheve både fastetiden som en botens og selvransakelsens tid og påsken som gledens og jubelens. Rett brukt tjener nettopp liturgien til å understreke budskapet i tekstene. Får alvorret lov til å prege fastetiden, blir jubelen og lovsangen desto tydeligere når selve påskefesten skal feires.

Salmeforslag

109 - Jesus, lyft ditt ljose merke
113 - Du er Guds Sønn, den sterke
640 - Vær velsignet, legem såret
295 - Vår Gud han er så fast en borg
887 - Herre, til deg tar jeg min tilflukt

EYOLF BERG
Prest, red.sekr.

2. søndag i faste

4. mars 2007

Prekentekest: 1 Mos 32.24-30

Lesetekster: 2 Kor 6.1.10 og Mat 15.21.28

Dagen

Denne søndagen kalles Reminiscere etter teksten i Salme 25.6: *Kom i hu (Herre, din barmhjertighet)*. Tore Kopperud foreslår *Påkallelens søndag*. Evangelieteksten handler om den kanaaneiske kvinnen som ba så inn-trengende for sin plagede datter. Hun var ikke jøde, og *De utenforståendes dag* eller *de utstøttes dag*, har vært foreslått som dagens overskrift. Med prekentekest om Jakobs kamp med Gud passer det bedre med *Den kjempende tro*, slik de har i Finland og Sverige. Leseteksten fra 2 Kor 6 om troens strid og utholdende ligger på linje med dette.

Teksten

For en grundig litterær analyse anbefales en artikkel av Rolf Gaasland i Norsk Litteraturvitenskapelig Tidsskrift nr. 1, 1998 med tittelen: *Haltende inn i soloppgangen. En analyse av Jakobs kamp mot den ukjente*.

Fedrehistorien (1 Mos 11.27-50.26) har Guds utvelgelse og trofasthet som et overordnet motiv. Vår tekst har etiologiske trekk. Stedsnavnet *Peniel* forklares: Jakob har sett *Guds ansikt*. Det forklares også hvorfor jødene unnlater å spise muskelen over hofteskålen. Det var der Jakob ble skadet.

Makrokomposisjonen i fortellingen om Jakob preges av dennes geografiske forflytninger. Han flykter fra faderhuset og oppholder seg i 20 år hos sin onkel Laban. Så vender han hjem til faderhuset som riktignok har flyttet i mellomtiden fra Be'er-Sjeba til Hebron. Mange motiver utmales. Kampen om førstefødselsretten (vist i konflikten mellom søskenparene Esau og Jakob og Rakel og Lea), vel-signende fredre (Herren og Isak), lure mødre (Rebekka og Rakel), generasjonskonflikter (mellom Jakob og Isak, Jakob og Laban og Rebekka og Laban). Guddommelige åpenbaringer i drømmer og gåtefulle episoder spiller en stor rolle. Vi undres over at Gud, ikke bare velger den yngste, men også den mest umoralske, en jukse-maker, til å bli stamfar for Israel.

Jakob gjorde tre forsøk på å tilrane seg første-fødselsretten

- han holdt brorens hæl under fødselen
- han kjøpte førstefødselsretten for brød og linsevellings
- han lurte faren til å velsigne seg istedenfor broren.

Det som synes som svik og maktkamp ser samtidig også ut til å være legitimert av Gud: *Den eldste skal tjene den yngste*, hadde Herren sagt til Rebekka, 1 Mos 25.23. Velsignelsen er reel, udelelig og kan ikke tilbakekalles. Men den har sin pris: Jakob må flykte for den formådde brorens vrede. Megetsigende står det at solen går ned over den flyktende idet han når Betel, 1 Mos 28.11. Etter 20 års lutring hos Laban får vi høre at solen stiger opp igjen, og det er i denne siste natt Jakob kjemper sin ensomme kamp med Gud.

Teksten beskriver et vendepunkt i Jakobs liv. Familie og eiendom er sendt i forveien. Vi møter ham alene i natten. *Da kom det en mann og kjempet med ham, helt til det grydde av dag.* Det har blitt gitt ulike svar på hvem denne ukjente kan være. Claus Westermann snakker om en *elvedemon* og hevder at kampens funksjon er å overbevise Jakob om at Gud er på hans side i det kommende møte med Esau. *En fiendtlig engel, en Guds engel, en Esaus stedfortreder*, figurerer. Luther så den fremmede som en *kristusfigur*. Jakob selv sa: *Jeg har sett Gud ansikt til ansikt.* Den ukjente sier: *Du har kjempet med Gud og mennesker og vunnet.* Hosea 12.4-5 sier: *..i sin manndom kjempet han med Gud, han stridde med engelen og vant.* Jakobs spørsmål om å bli velsignet blir meningsløst med mindre den andre kjempende er Gud.

Vi får ikke høre hvorfor Gud kommer og kjemper med Jakob. Men kampen forbereder gjenkomsten og møtet med Esau. Bak oppgjøret med broren kan vi skimte oppgjøret med Gud. Kampen ble lang. Da mannen så at han ikke kunne vinne, skadet han Jakob i hoften og ba Jakob om å slippe han. Det er da Jakob sier: *Jeg slipper deg ikke uten at du velsigner meg.* Tidligere i kapittelet har vi hørt Jakob innrømme sin egen uverdighet samtidig som han pukker på Guds trofasthet, v.10 og 12. Lemlestelsen kan forstås som en enda dypere erkjennelse av egen svakhet, og han er nær-

mest desperat etter velsignelsen. Men Gud kan ikke velsigne før Jakob kommer på det rene med sitt navn. *Jakob* betyr *han som holdt i hælen* eller *luringen*. Jakob må innrømme sin brøde, at han er juksemakeren. Først da kan han få et nytt navn. *Israel* betyr *Gud kjemper* eller *Gud rår*. Han frigjøres fra sin fortid. Fremtiden farges av Guds trofasthet og velsignelse. Men Jakob kommer haltende ut i soloppgangen. Han er såret, men velsignet. Den ukjente vil ikke ut med sitt navn, bare sin velsignelse. Møtet med broren ble hjertelig.

I ovenfor nevnte artikkel reflekterer Gaasland over stedet. Jakob kom fra Gileadfjellenes luftige, skogklede åser. Elven Jabbok renner i en dyp kløft der det er klandt og fuktig. *Både dalen og elven har symbolverdier som peker i retning av femininitet og fruktbarhet, og gjør det fristende å tolke Jakobs nedstigning til elven som en symbolsk regress ad uterum - en tilbakevending til moderskjødet.* En spenstig variant ville være å preke om Jakobs gjennfødsel ut fra denne annsatsen.

Prekenen

Fortellingen om Jakob slutter aldri å fasinere. En mulighet denne søndagen er å legge bort alle forklaringer og bruke en større del av Jakobsfortellingen. En trenger ikke holde Svein Tinbergs nivå for at menigheten skal oppleve en smakebit av en av de største fortellinger i vår kultur. En annen mulighet er å gå begreper som utvelgelse og velsignelse etter i sømmene. Karl Ellinger forstår angrepet på Jakob som en skygge av det angrepet Gud utførte på Jesus Kristus og gjennom ham på ethvert menneske. Dommen over Jakob er en skygge av den dommen som ved Jesus Kristus ble felt over alle mennesker. Ellingers tilnærming kunne passe i en preken der frelseshistorien er tema.

Jonas Gardell, Sveriges morsomste mann og rikshovmester nr. 1, som han har blitt kalt, har skrevet den meget lesverdige boka *Om Gud*. Han analyserer bibelens mange gudsbilder og finner en spenning mellom den Gud vi møter i for eksempel fedrehistorien, og NT. Han er opptatt av Markions problem, og jeg tror mange ville lytte til en preken der en spør om gudsbildet vi møter i Jakobs kamp, er akseptabelt.

Mange vil vel reise spørsmålet om hva Jakobs kamp betyr for oss idag. Kjenner vi oss igjen i det ensomme nattlige møte med Gud? Er det den eksistensielle troskrise det handler om? Hva innebærer det at Jakob måtte stå til rette for hvem han var? Johan Falkberget har et godt eksempel på et menneskes "Jakobs natt" i *Den fjerde nattevakt*. Bergstadens prest, Benjamin Sigesmund, innhentes av sannheten om sitt liv, og han møter Gud på slutten av sitt liv i en ny og dypere selverkjennelse. Eller hva med Peer Gynts møte med knappestøperen som eksempel på den Gud som ikke vil slippe oss før vi har gjort rede for oss? Andre litterære eksempler på bruk av fedrehistorien finner vi hos nobelprisvinnerne Thomas Mann (*Josef og hans brødre*) og Isaac B. Singer (*Slaven*).

Hvilken sammenheng er det mellom det å være såret og det å bli velsignet? Kan vi trekke inn Paulus som tre ganger ba Herren om å ta fra ham hans torn i kjødet? Han fikk til svar: *Min nåde er nok for deg, for kraften fullendes i svakhet*. 2 Kor 11.9. Henri Nouwen skriver i boka *The wounded healer* til oss som kanskje ikke opplever at vi når fram med våre tradisjonelle metoder. Nouwen tar utgangspunkt i den felles menneskelige erfaring av å være såret når han vil vise oss en ny vei. Han taler om å gjenkjenne en såret verden, en såret generasjon og at vi selv er såret. Og nettopp vår egen svakhet kan bli vår styrke når vi skal tjene andre. Han bruker den sårede Kristus først i rekken av eksempler.

En sammenlikning av Jakobs kamp og den kanaanesiske kvinnes bønn er utfordrende. Bønn kan arte seg som åndelig brytekamp. Klagesalmene, profetenes og apostlenes bønner kan tjene som eksempler på trassig tro og utholdende bønn. Jesu egne ord om at *dette slag drives ikke ut annet enn ved bønn og faste*, lar oss ane at bønn også kan handle om strid. Noen opplever at de våkner om natten og er urolige for andre og ledes til å be for dem. Mer enn en har fått tilbakemelding om at akkurat da var den en ba for, i fare eller i en krise. Gud kan legge en slik uro eller bønnebyrde på mennesker ved spesielle anledninger. Og det kan være som en årelang kamp, som moren *Monica* ba for vilstyringen som vi kjenner som *kirkefader Augustin*.

Martin Luther tilbrakte mye tid i bønn. Han ba Fader vår og Salmene. Når han kjente en ekstra bønnebyrde *ble hans bønn som en storm, han kjempet med Gud*, sier hans biograf Freytag. *Han uttømte sin sjel i hellige følelser, ba djerpe bønner og stormet himmelen med dem*.

Nærkontakt med Gud er utfordrende, men det er en sammenheng mellom erkjennelse av hvem en selv er og det å erfare Guds velsignelse. På mine kanter av landet har vi munnhellet: *Vi tror på Gud, men vi er ikke avhengig av han*. Jakobs kamp handler om en annen holdning. Kanskje Alf Prøysen treffer bedre da han sa at han ba *så knokene hvitnet?*

Salmer

Mange vil sette pris på 047 *Det er makt i de foldede hender* denne dagen. Hans Nielsen Hauges åndsdaup på jordet i Rolføy en vårdag i 1796 kan muligens sammenliknes med Jakobs møte med Gud. Salmen han sang, *Jesus, din søte forening å smake*, NOS 641, er er god salme for denne dagen. Et oppbyggelig poeng kommer fram i *Ingen er så trygg i fare*, NOS 487 der vi synger: *Jakobs Gud skal deg bevare...* Det kan være godt å høre at han fortsatt er *luringens Gud*.

JENS DALE

3. søndag i faste

11. mars 2007

Lukas 11, 14-23[-28]

Søndagens tradisjonelle navn er "Oculi" - øyne - jf. "mine øyne er alltid vendt mot Herren", Salme 25, 15. Dét er nødvendig for å unngå ondskap og fortapelse. Kopperud kaller dagen "Befrielsens søndag", i Sverige er "Jesus og ondskaperen" dagens overskrift, i Finland "Kampen mot mørkets makter". Uansett navn er hovedpoenget kampen mellom godt og ondt.

Kollektbønnen starter slik: "Herre Jesus, mektige frelser, vi priser ditt hellige navn, du som har overvunnet djevelen og verger oss mot den onde fiende." GT-teksten er messiansk og lover Jerusalem og Davids hus at Gud skal utøse en nådens og bønnens ånd når de ser "på meg, på ham som de har gjennomført". Epistelteksten er et rundbrev fra Paulus (Ef) til alle menighetene der kampen mellom lyset og mørket tematiseres.

I preteksten er det konkrete temaet som tas opp forholdet mellom Jesus og Beelsebul, høvdingen over de onde ånder. Er Jesus og Beelsebul på samme "lag", slik fariseerne mener, eller er det snakk om en kamp mellom dem? Den historisk-eksegetiske konteksten er konflikten mellom Jesus/den eldste kirke og fariseerne/rabbinsk jødedom. For oss i dag er nok det viktigste å kunne identifisere hvem som "er" Beelsebul for oss her og nå.

Beelsebul er religionsvitenskapelig forstått opprinnelig en filister-guddom. Navnet betyr noe sånt som "flue-baal" og er gjengitt som Ba'al-Sebul i 2. Kongebok 1. Her kan vi merke oss vers 6: "Så sier Herren: Er det ingen Gud i Israel, siden du sender bud for å rådespørre Ba'al-Sebul, guden i Ekron?"

I NT er Beelsebul blitt til demonenes fyrste, til et navn på djevelen selv, jf. Mt 12,24 og Mk 3,22. Av sine fiender blir Jesus selv her kalt Beelsebul, fariseerne mener at Jesu demonutdrivinger nok skjer i Beelsebuls navn. Nettopp det er den historiske konteksten vår tekst står i. Den tekstlige sammenhengen er perikopen Lk 11,14-54 som kan kalles "Kamp med fariseerne". De synoptiske parallellene er Mt 12,22-30 og Mk 3,22-27.

For å forstå denne teksten og utlegge den i dag kan det være nyttig å spørre seg hvilken forsoningslære teksten begrunner. Gustav Aulén satte som kjent ord på tre slike: den subjektive, den objektive og den klassiske. Etter Auléns tid er det utviklet en fjerde forsoningslære, nemlig den frigjøringsteologiske. Kort fortalt er den objektive forsoningslæres hovedtema "Jesus døde for våre synder" og den subjektives er "Jesus åpenbarer Guds kjærlighet". Begge har Jesu kors som sitt sentrum, men på ulikt vis. Den klassiske forsoningslæres hovedtema er "Jesus overvinnet djevelen og alle onde makter" mens den frigjøringsteologiske fokuserer på at "Guds rettferdighet i Jesus Kristus overvinnet og frigjør fra urettferdige politiske og sosiale strukturer". Begge fokuserer på Jesu oppstandelse fra de døde og mer på kampen som føres om menneskene enn på det som foregår i menneskets hjerte.

Den objektive forsoningslære "Jesus døde for våre synder" er nok den som mest får lyde fra norske prekenstoler og får være tolkningsnøkkel i møte med NT-tekster. I "liberale" kretser har man derimot hatt en særlig forkjærlighet for den subjektive forsoningslæren. Men dersom vi forsøker å tolke vår tekst ut fra disse to vil vi lett få problemer. For hva sier Jesu demonutdrivinger og disputten om Beelsebul om vår synd eller om åpenbaringen av Guds kjærlighet? Man kan risikere å måtte identifisere sykdom og stumhet som synd eller syndestraff, eller å avvise hele teksten som irrelevant. Dagens kollektbønn starter klassisk, men gjør et forsøk på å følge opp ut fra objektiv forsoningslære: "Vær oss nær i alle fristelser, bevar oss fra selvsikkerhet, og hold oss fast ved ditt ord". Dette er en mulig interpretasjon, men det blir fokusert på meg og mitt, og bommer således på teksten. Nei, det er nok mer nærliggende å gjøre bruk av en klassisk, evt. frigjøringsteologisk forsoningslære. Teksten selv har kampen mellom ondt og godt som hovedmotiv, ikke min egen personlige synd eller opplevelse av Guds kjærlighets relevans for mitt liv. I teksten dreier det seg om kampen mellom det onde og det gode. Fariseerne forsøker å identifisere Jesus med Beelsebul, Jesu hovedpoeng er at det motsatte er tilfelle. Demonene er på Beelsebuls parti, de tilhører samme

”rike”. Guds rike er et annet rike, og ligger ikke i strid med seg selv, men med det onde og Den Onde.

Vi kan med fordel skille mellom det onde og Den Onde. I første vers driver Jesus ut en ond ånd av en som var stum, og da den var faret ut, talte den stumme. Vi skal ikke ”eksegetere vekk” denne onde ånden, men vi kan likevel forstå mannens stumhet som lidelse og ondskap uten å måtte demonisere slike lidelser eller andre sykdommer. Mental og kroppslig lidelse er vondt, og vi får som kristne både tro og erfaring at Jesus både kan helbrede og lindre slikt. Og en gang vil vi bli forløst fra alt ondt og vondt, Gud selv skal være hos oss. Han skal tørke bort hver tåre fra våre øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte.

Noen av fariseerne sa imidlertid at det er ved hjelp fra Beelsebul, høvdingen over de onde ånder, at Jesus drev det onde ut av menneskene og helbredet dem. Her er det ikke lenger snakk om ondt og vondt, men om Den Onde selv. Jesus svarer med at det er en logisk umulighet. Han tar tak i en felles forståelse alle tilhørerne har, at stumhet, sykdom, ondskap og demoner m.m. er av det onde og tilhører Den Onde. Da er det ikke mulig å tenke seg at det onde drives ut med Beelsebuls hjelp.

Demonutdrivelsene og helbredelsene er derimot tegn på at Guds rike er kommet til jorden. Og folket må derfor velge side. I møte med Jesus er nøytralitet umulig: ”Den som ikke er med meg, er mot meg, den som ikke samler med meg, han sprer.” Her svarer Jesus med samme mynt som fariseerne. Nå er det de som identifiseres som å tilhøre Beelsebuls mannskap. Det er et enten-eller, en kamp mellom ondt og godt, mellom Jesus og Beelsebul, mellom Gud og djevelen. Og menneskene må velge side.

Et viktig poeng videre er at Jesu demonutdrivelse viser hvem han er. Jesus opptrer med Guds egen autoritet. Parallellen til dét er Jesu syndstilgivelse. Kun Gud kan tilgi synd, når Jesus tilgir synd, viser det at han er Guds sønn. Det samme altså når Jesus driver ut onde ånder.

Prekmenteksten kan forlenges, og da får vi to nye momenter. Først en utdyping av hva

som skjer med en ånd som er drevet ut av et menneske, og nødvendigheten for det befridde mennesket å fylles med Den hellige ånd og ikke bli gående åndelig tom, for da kan alt bli enda verre enn det var før demonutdrivelsen.

Det andre momentet er av ganske annen karakter, og er et yndet tekst i katolsk tradisjon: ”Salig er det morsliv som bar deg og det bryst du diet.” Jesu svar er derimot noe mer ”protestantisk”: ”Salige er de som hører Guds ord og tar vare på det.”

Vi kan godt preke over også disse siste momentene, men vi har etter min mening mer enn nok stoff å ta av i tekstens hoveddel. Åndskampen i vår tid er ikke grunnleggende annerledes enn på de første kristnes tid. Det dreier seg om kampen mellom ondt og godt, mellom Jesus og hans motstandere, mellom Gud og djevelen. Utfordringen er å tørre å konkretisere ondskaper og åndskampen på en slik måte at det blir relevant for den menighet som faktisk hører på. At menigheten får gå styrket ut i den kampen den rent faktisk står i. Predikantens største fristelse er nok å ikke ta verken det onde eller Den onde på alvor. Å bli motløs og derfor gå utenom ”bøygen”. Å for eksempel begynne prekenen med unnskyldninger som at ”dette er ganske vanskelig...” eller ”for oss i dag er det vel ikke så relevant å tale om demoner...” eller kanskje ”vår virkelighetsforståelse er annerledes enn på Jesu tid. Forestillingen om en djevel blir imidlertid forståelig når vi vet hva mennesker er i stand til å gjøre mot hverandre av grusomheter,” slik jeg fant det i en mye brukt prekenhjelp.

Jeg tror vi kan unngå å gå i slike feller dersom vi på 3. søndag i faste bruker den klassiske eller frigjøringsteologiske forløsningslæren som perspektiv på både teksten og prekenen. Kampen mellom ondt og godt, mellom Jesus og hans fiender, mellom Gud og djevelen, hvordan arter den seg for oss i dag? Hvilke krefter bryter ned skaperverket? Fellesskapet? Kjærligheten? Håpet? Troen? Hvilke krefter bygger opp? Kjære kolleger, jeg er overbevist om at hver og en av dere faktisk har svar på slike spørsmål. Det krever en god del mot å tørre å ta det opp på prekestolen, men nettopp den lokale hyrde er den rette til å sette konkrete

ord på ondskaperen og åndskaperen for sin menighet.

Som avsluttende bønn og evt. som del av prekenen kan Martin Luthers morgnebønn benyttes:

”Jeg takker deg, min himmelske Far, ved din kjære Sønn Jesus Kristus, fordi du har bevart meg fra all skade og fare i natt. Jeg ber at du må bevare meg fra synd og alt ondt i dag, så alt jeg gjør og hele mitt liv må være til glede for deg. Jeg overgir meg med kropp og sjel og alt i dine hender. La din hellige engel være med meg, så den onde fiende ikke får noen makt over meg. Amen.” Deretter sier Luther: ”Gå så med glede til ditt arbeid, og syng gjerne en sang.” Etter min mening meget godt bedt og klokt sagt.

Til slutt to salmer som passer godt:

- NoS 196: ”Døden må vike for Gudsrikets krefter! Du som var død, er vår Herre i dag! Kristus, du lever og står ved vår side her hvor vi rammes av jordlivets slag.”

- NoS 234: ”Jesus, du har brakt Guds rike nær i ord og sakrament! For dets makt må Satan vike, troens djerpe ild er tent. Nakent kors og åpen grav er de seierstegn du gav.”

SABINE KJØLSVIK
sogneprest i Stiklestad og Vera

Morgendagens kirke

Seminar på Fjellhaug skoler onsd. 14.02 kl. 10.00-16.00,
i regi av lutherske organisasjoner og kirkesamfunn.
Nærmere program: fbb.nu

Aktuelt fra Luther Forlag

Tone Stangeland Kaufman og Birgitte Bjørnstad Sæbø (red)

DE STORE ORDENE

En antologi

25 sentrale ord i den kristne tro fra nye perspektiver.

"Skal du lese ei bok, la det bli denne!"

(Ung Teologi)

"Her er samlet mange flotte og berikende refleksjoner." (Paul Odland i Dagen)

Kr 248,-

Luther Forlag

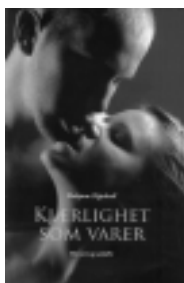
Besøk oss på: www.lutherforlag.no

Aktuelt fra Luther Forlag

Torbjørn Nordvoll

KJÆRLIGHET SOM VARER

Om sex og samliv

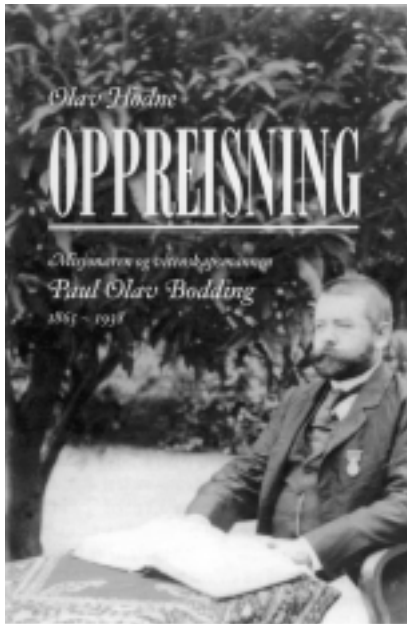
Med lidenskap og engasjement hevder forfatteren at ekteskapet er en god ramme for et livsbejaende og frodig seksualliv. En utfordrende og ærlig bok om hvor viktig intimitet og sex er mellom to som ønsker å leve forpliktende sammen hele livet.

Kr 198,-

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

Nyhet!

*Olav Hodne***OPPREISNING****MISJONÆREN OG VITENSKAPSMANNEN****PAUL OLAF BODDING (1865-1938)****Kr 218,-**

Ingen misjonær i Santal-
 misjonens over 130-årige
 historie har satt slike dype
 spor etter seg, bortsett fra de
 to grunnleggerne, Skrefsrud
 og Børresen. Ingen enkelt-
 person har betydd så mye i
 santalfolkets historie i nyere
 tid som Boddington. Ingen
 vitenskapsmann som for-
 søker å trenge seg inn i
 santalenes historie, kultur
 og levevis eller språk,
 kommer forbi Boddington.
 Han har skrevet seg inn i
 dette stammefolks annaler
 så lenge santalene fortsetter
 å eksistere som et folk med
 egen kultur og eget språk,
 med egne seder og skikker
 og sosiale institusjoner.

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Borg bispedømme

Borg bispedømmeråd har i møte 14.12. 2006 foretatt følgende tilsettinger:

Sokneprest i Follo prosti med tjenestested Langhus sokn: Gunnar Ellingsen.

Sokneprest i Follo prosti med tjenestested Siggerud sokn: Tom Egil Nordengen.

Kapellan i Follo prosti med tjenestested Gjøfjell, Nesodden og Skoklefall sokn: Bjørn Eirik Bentzen

Kapellan i Nedre Romerike prosti med tjenestested Lillestrøm sokn: Jahn Aas

Kapellan/ungdomsprest i Sarpsborg prosti med tjenestested Tune, Greåker, Solli og Holleby sokn: Ole Jens Hovda

Vi har mottatt bekreftelse på at de tar imot stillingen.

SØKERE

Stavanger bispedømme

Oversikt over søkere til ledig stilling i Ytre Stavanger prosti med særlig tjeneste i Hinna sokn i Stavanger bispedømme:

Tumyr Georg, kapellan, f. 1947

Syvertsen Stig Johan, stud.prest, f. 1949

Moe Atle, fung. sokneprest, f. 1952

Mann, navn ikke offentlig, f. 1956

Mann, navn ikke offentlig, f. 1959

Eggstøl Jan Helge Gram, sokneprest, f. 1962

Svenning Knut, sokneprest, f. 1960

Mann, navn ikke offentlig, f. 1967

Sørås Arne, regions leder NMS, f. 1952

LEDIGE STILLINGER

Hamar bispedømme

Det er ledig stilling som sokneprest i Vinger og Odal prosti.

Stillingen er sokneprest i Oppstad og Ullern sokn med Sør Odal fellesrådsområde som tjenestested og Vinger og Odal prosti som tjenestedistrikt.

Ullern sokn (ca. 2000 medlemmer) og Oppstad sokn (ca. 850 medlemmer) ligger i Sør Odal kommune lengst sør i Hedmark fylke. I Sør Odal (ca. 7700 innbyggere) er det to prester som fordeler arbeidet mellom seg. Strøm sokn er det tredje soknet i kommunen. (ca. 4350 medlemmer). Ullern og Oppstad er bygdene sør og nord i kommunen. Skarnes sentrum hører til Strøm sokn.

Sør Odal kommune ligger sentralt på østlandet, 7 mil til Oslo, 4 mil til Gardermoen, 2 mil til Kongsvinger og 8,5 mil til Hamar. Kommunen har arbeidsplasser innenfor industri, jordbruk og skogbruk, bygg og anlegg samt offentlig virksomhet og forretningsdrift. (se: www.sor-odal.kommune.no)

Kontorene ligger i Roegården i Skarnes sentrum. Her er også kirkeverge, kontoransatt og to kantorer. I tillegg er det tre kirketjenere som jobber i team, men med ansvar for hver sin kirke. Det er ansatt prostiprest i prostiet som regelmessig gjør tjeneste i Sør Odal.

Ullern kirke er en teglstenskirke fra 1868. Oppstad kirke er en korskirke i tre fra 1725. Til begge kirkene hører det kirkestuer som brukes til menighetsrådsmøter og mindre samlinger.

På Skarnes ligger et menighetshus som benyttes til ulike menighetsaktiviteter.

Antall konfirmanter pr år er ca. 70, det var i 2006 70 dåp og 100 begravelser for alle tre

sokn og dette fordeles mellom prestene. Det er fem barneskoler, en ungdomsskole og en videregående skole i kommunen. En institusjon for eldre betjenes også regelmessig. Det søkes om trosopplæringsmidler for alderen 7-11 år i prostiet. Beredskap utføres av 13 prester i to prostier.

Det er en positiv holdning til kirken i bygda. Ungdom er engasjert som ledere i gudstjeneste- og konfirmantarbeid. Det er et nært samarbeid mellom prestene og i konfirmantarbeid inngår en 5-dagers leir.

Vi søker en prest som ønsker å arbeide sammen med øvrige ansatte og frivillige for å

- videreutvikle gudstjenestelivet
- prioritere barne- og ungdomsarbeidet og særlig arbeid med 4-6- og 11-årsfaser
- utvikle det diakonale arbeidet

Det er boplikt i tjenestebolig eid av kommunen. Boligen er fra 1973, er romslig, praktisk og sentralt beliggende. De som blir tilsatt må rette seg etter regler og de bestemmelser som måtte bli truffet om leie, bruk og eventuell flytting av bosted. Tjenestebolig for prester er tjenestebolig i henhold til husleielovens § 11.3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Målformen i kirke og skole er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest i l.tr 51 - 68. Innskudd til Statens pensjonskasse. Tjenestetelefon, skyssgodtgjørelse og tilskudd til tjenestedrakt dekkes av bispedømmerådet etter de til enhver tid gjeldende satser. Tilsetning skjer i henhold til gjeldende lov- og regelverk for tilsetning i staten, samt Tjenesteordning for menighetsprester. Den som tilsettes må rette seg etter endringer i ansvars- og arbeidsoppgaver samt tjenestedistrikt som i fremtiden kan gjennomføres innenfor lov-, regelverk og ny tjenesteordning for menighetsprester i Den norske kirke.

Kvinner oppfordres til å søke.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse sokneprest i Strøm, Pål Sindre, tlf. 62962566, 90772571 eller prost Ingrid Vad Nilsen, tlf. 62886680/90174183.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes: Hamar bispedømmeråd, Postboks 172, 2302 Hamar innen 15. februar 2007.

Tunsberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Tønsberg Domprosti med særskilt tjenestested Andebu, Høyjord og Kodal sokn.

Andebu, Høyjord og Kodal sokn tilsvarer Andebu kommune og er 184 km² med 5.150 innbyggere hvorav vel 4500 tilhører Den norske kirke. Andebu kommune har hatt størst befolkningsvekst av alle kommunene i Vestfold de siste ti årene. Folketallet er fortsatt økende. I de tre soknene bør det henholdsvis Andebu ca. 2400; Høyjord vel 800 og Kodal nesten 1400 tilhørende Den norske kirke.

Vidaråsen Landsby som ligger i kommunen, tilhører Kristensamfunnet. Det er en institusjon med antroposofisk læretilknytning.

Fra prestegården som ligger 500 m fra Andebu sentrum er det 15 km. til Tønsberg med skoler for videre utdanning, og 25 km. til Sandefjord.

Alle de tre vakre kirkene i kommunen er fra middelalderen. Andebu kirke, ca. 100 m. fra prestegården, er bygget i stein ca. 1100 - 1200. Høyjord kirke med samme alder, er Vestfolds eneste stavkirke. De eldste delene av Kodal kirke er trolig også fra 1100-tallet. Ved Kodal kirke er det i 2006 bygd nytt bårhus med menighetslokale. Høyjord og Kodal kirker har forholdsvis nye orgler. I Andebu er det bestilt nytt orgel som beregnes innviet i 2008. Kirkene er i god stand. Fra prestegården til Høyjord og Kodal kirker er det ca. 11 km.

Det er etter dagens turnus gudstjeneste hver tredje søndag i hver av kirkene.

I Andebu sentrum ligger Andebu menighetshus Det er midtpunktet for kristen virksomhet. Soknepresten er medlem av styret. I Vestre Andebu ligger et bedehus med noe virksomhet.

I prestegjeldet drives en del arbeid for barn og unge ved hjelp av frivillige ledere. I Andebu er en barnegruppe og et barnekor med vel 50 deltagere. I Kodal er det arbeid i gang for barn på ulike alderstrinn. Konfirmanttallet ligger på rundt 50 fordelt på tre sokn. Kateketen har hovedansvaret for administrasjon og undervisning.

Andebu sykehjem har ca. 40 senger og ligger nær sentrum. Presten har ukentlig andakt på

sykehjemmet. Ved hjemmet ligger 20 omsorgsboliger. Det er også bygget en rekke trygdeboliger i kommunen. Andebu pensjonistsenter drives av en aktiv pensjonistforening i samarbeid med Helselaget. Det er også pensjonistsentre i Høyjord og Kodal sogn. Det er et godt samarbeid mellom kirken og pensjonistsentrene.

Stiftelsen Signo, (Hjemmet for døve) ligger 2 km. fra prestegården. Det har egen geistlig betjening.

Menighetene betjenes av kirkeverge i 50% stilling, kateket i full stilling, diakon i 50%, kantor i 80%, kirketjenere og kontorassistent med 5 timer ukentlig.

De sosiale og kirkelige forhold er gode.

Fra gammelt av var Andebu en jord- og skogbruksbygd. Nå er hovedinntektskildene i bygden industri og service. Her er noe industri, men de fleste har allikevel sitt arbeid i Tønsberg eller Sandefjord.

Det er barneskole i hvert sokn og ungdomsskole i Andebu, 1 km. fra prestegården. Det er etablert god kontakt mellom skole og kirke.

Det er boplikt til stillingen. For bruk av bolig svares husleie etter fradragregulativets bestemmelser. Prestegården har en grunnflate på ca. 180 m² i to fulle etasjer. Den er oppført i 1721. I 1. etg. er det stuer, hjemmekontor og kjøkken. I 2. etg. er det flere soverom, bad, etc. og i 3. etasje et stort loft. Oppvarming skjer i 1. etg. med oljefyr, elektrisitet og vedfyring. I 2. etg. er det panelovner. Enkel garasje og en deilig hage med blomster og frukttrær.

Boligen er stor, og vil bli pusset opp med tanke på å gjøre en absolutt tilstrekkelig del av den til godt egnet familiebosted, mens resten står til disposisjon.

Soknepresten deltar i beredskapsturnusen for prostiet.

Stillingen er tilpasset den nye tjenesteordning for prester. I den forbindelse pågår nå en prosess for en mulig overføring av Andebu prestegjeld/soknene i Andebu fra Domprostiet til Sandefjord prosti. Knyttet til dette er også et felles ønske om noe mer presteressurs til Andebu, og en fastere organisering av vikartjeneste ved ferie og fritid.

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tønsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 - sokneprest, lønns penn 51-68 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetting.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for presteskaper.

Nærmere bestemmelser om tjenesteoppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Domprost David Gjerp tlf. 95238006, evt. Tønsberg bispedømmekontor tlf. 33354300.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

- rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag samt
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt.

Søknad m/ CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tønsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 2. mars 2007.

Tønsberg bispedømme

Ledig stilling som kapellan i Sandefjord prosti med særskilt tjenestested Bugården sokn.

Bugården sokn utgjør sørvestre delen av Sandefjord kommune/prosti. Menigheten ble skilt ut fra Sandar prestegjeld i 1973. Folketallet er ca. 8.900. Det er korte avstander i soknet og i byen. Bugården kirke er en stor arbeidskirke fra 1980 med rom for mange aktiviteter. Kirkerommet rommer ca. 300, og det dobbelte når dørene åpnes til menighetssalen. Vanlig gudstjenesteframmøte er 150-200. I 2005 var det 68 dåp og 4 vigslar i kirken. Det var 104 gravferder, som foregår fra sentralt krematorium og gravkapell, og 76 konfirmanter.

I soknet er det to store barneskoler og en ungdomsskole som prestene har fast kontakt med. Gudstjenester til jul og påske er en selvfølge. Det er også et godt samarbeid med de 10 barnehagene som ligger i området. Sandefjord Videregående Skole ligger i soknet, og har til nå har hatt egen prestetjeneste.

Hele staben har kontorer i kirken, som ligger sentralt plassert i soknet. Staben består av sokneprest, kapellan, kateket i 70%, kantor i hel stilling, diakoniarbeider i 50%, kontorsekretær i 80%, kirketjener/renholder i hel stilling og vaktmester i halv stilling. Et par av stillingene lønnes av menigheten med innsamlende midler. Det er stor aktivitet av frivillige medarbeidere. Det er gode samarbeidsforhold i stab og menighet. Menigheten har 3 kor for barn fra 4-13 år og et menighetskor for voksne. KFUK/M har speiderarbeid i kirken. Ungdomsarbeidet er i medvind for tiden, og menigheten er også med i prostiets samarbeid om trosopplæring for aldersgruppen 10-13 år. Konfirmantarbeidet er godt, menigheten har deltatt i konfirmantmusikaler de siste 10 årene. Det er gode tilbud for eldre i menigheten. Menighetene samarbeider om tiltak for psykisk funksjonshemmede, de har sine samlinger i Bugården kirke.

Nygård sykehjem og Bugården eldresenter og Parkensenteret er institusjoner som betjenes av menighetene.

Prestene deler ansvaret mellom seg med faste tjenesteuker når det gjelder begravelser og institusjonsbesøk og gudstjeneste ca. annenhver søndag. Vigsler deles mellom alle prestene i prostiet. Den nye tjenesteordningen er implementert. Samarbeidet mellom prestene og menighetene i prostiet er viktig, og samarbeidstiltak er en del av hverdagen. Det er også et godt samarbeid med andre menigheter i byen gjennom Felles Kristent Forum og Predikantringen. Normisjon og Norges KFUK/M har leirsteder i Sandefjord og er blant de organisasjonene som driver et godt arbeid i byen.

I forbindelse med en mulig regulering av prostigrener, kan kapellane eventuelt også bli tillagt noen oppgaver i Kodal sokn.

Menigheten søker etter en prest som kan gå inn i et tett samarbeid i staben og med de frivillige medarbeiderne. Menigheten ser det

som viktig å satse overfor unge familier, da tilflyttingen er påtagelig og dåpstallet er stigende. Kapellane forventes å bli en viktig del av denne satsingen. Kapellane får ansvar for den geistlige kontakten med barne- og ungdomsarbeidet.

Det er boplikt til stillingen. Presteboligen er en kommunal enebolig fra 1975 i et pent villastrøk. Den ligger i gangavstand fra kirken og nær skolen og Bugårdsparken. Boligflaten er 170 kvm., alt på en flate, med stor stue, 4 soverom og hjemmekontor. Det er kjeller under en del av huset. Tomten er på ca 1 mål og har en pent opparbeidet hage. Boligen har carport og bod. Huset er godt vedlikeholdt og vil bli pusset opp i samråd med den som flytter inn.

For bruken av bolig svares husleie etter fradragsregulativets bestemmelser.

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0922 - kapellan, lønnsnivå 44-50 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetning.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for prestskapet.

Nærmere bestemmelser om tjenesteoppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til sokneprest Njål Gjenestad, tlf 33489493, prost Kåre Sten Larsen tlf 33454452, mobil 91142748, evt. Tunsberg bispedømmekontor tlf 33354300.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

- rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag samt
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt.

Søknad m/ CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 16. februar 2007.

Tunberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Drammen prosti med særskilt arbeidsområde/tjenestested Fjell sokn.

Stillingen lyses ut etter en nyorganisering av prestetjenesten i Strømsø prestegjeld og i henhold til ny tjenesteordning med prostiet som tjenestedistrikt.

Strømsø prestegjeld ligger på sørsiden av Drammenselva og grenser mot Tangen, Skoger og Strømsgodset menigheter. Prestegjeldet er delt i to sokn: Strømsø og Fjell. Folketallet er totalt 14.108 fordelt med 6733 i Strømsø og 7375 i Fjell sokn. Kirkens medlemsregister viser 4422 i Strømsø og 2435 i Fjell. Differansen mellom innbygger- og medlemstall kan for Strømsøs vedkommende beskrives ved at det er mange frikirker og -menigheter i soknet. Fjell sokn er et av de mest multinasjonale sokn i landet med over 30 nasjonaliteter på Fjell skole.

Strømsø kirke er fra 1667 - en praktfull, bordkledd, laftet korskirke med ca. 900 sitteplasser. I kirken er det et lite kapell med 50 sitteplasser. Ved kirken er det også kirkegård med gravkapell, men de fleste gravferder forrettes i byens krematorium. Like ved kirken er menighetshuset som inneholder menighetskontorer og gode møtelokaler.

Fjell kirke ble innviet i 1984. Det er en praktisk arbeidskirke tegnet av arkitekt Elisabeth Fidjestøl, med god plass til variert menighets- og gudstjenesteliv. Kontorer og de forskjellige "bakrom" - fra kjøkken til lagerplass, gjør at arbeidsforholdene er lagt godt til rette.

Soknepresten vil ha sitt kontor og tyngden av sitt arbeid i Fjell sokn. Sokneprestene i Strømsø og Fjell veksler om å ha tjenesteuke, hvor hele prestegjeldet betjenes med kirkelige handlinger. Sognepresten deltar i beredskaps-turnusen i prostiet, anslagsvis to til tre uker per semester. Det er korte avstander i prostiet. Skyssgodtgjørelse etter kjørebok.

Det finnes ett bo- og servicesenter i hver av soknene. Til nå har prestene vekslet med å betjene de to.

Det er barneskole og ungdomsskole på Fjell. Innenfor Strømsø sokn finnes en barneskole, en ungdomsskole og to videregående skoler. Dessuten en spesialskole for barn og ungdom

med handicap. Flere av skolene har elever fra nabosoknene.

I en forsøksordning med nyorganisering av prestegjeldet betjenes Fjell sokn av sokneprest, organist (80%), diakon (50%) og kirketjener (50%). I Strømsø er det sokneprest, undervisningsleder (100%), organist (80%), diakon (50%) og kirketjener (50%). Etter omlegging innen fellesrådsområdet, har menighetene i Drammen prosti en sentraladministrasjon i sentrum av byen med blant annet kirkebokføring, sentralbordtjeneste og konsulenter for menighetene.

Menighetens satsingsområder:

Fjell bydel er en spennende og sammensatt bydel og kjennetegnes også ved aktive og engasjerte beboere som brenner for nærmiljøet sitt. Fjell kirke ønsker å være en aktiv bidragsyter til et godt og varmt nærmiljø. Dette ved både tett dialog med ulike lokale fora og institusjoner, og ved selv å stå for ulike aktiviteter under overskriften "Kulturkirken Fjell". Slike aktiviteter er prosjektkor, ulike konserter og kulturelle arrangement og bydelsfester. Vi ønsker også et variert gudstjenesteliv. I tillegg har vi et lokalt KRRIK- lag med ungdommer også fra resten av byen. Et viktig satsingsområde er barn og unge. I denne forbindelse er konfirmantarbeidet, inkludert rekruttering og oppfølging etter konfirmanttiden, svært viktig.

Utfordringer til stillingen:

Arbeidsoppgavene i Fjell sokn stiller ekstra krav til samlende og kontaktskapende egen-skaper.

Fjell sokn er en menighet preget av religiøs og kulturelt mangfold. Det er viktig at søkeren kan relatere seg til dette, og være med i viktig brobygging og fellestiltak over konfesjons-grensene.

Soknepresten er sentral i arbeidet med konfirmantene og annet ungdomsarbeid.

Soknepresten deltar i beredskapsturnusen for prostiet, anslagsvis hver 3. måned.

Det er boplikt til stillingen. Ny tjenestebolig er innkjøpt i Huldrevn. 28 A. Boligen, endeseksjonen i enebolig i rekke, er bygget i 1981 og har et boligareal på 134 kvm.

1. etg.: entre/trappehall, 2 soverom, bad, wc, tv-stue/disponibelt rom, bod.

2. etg.: stor stue med utgang til utsikts-

terrasse, kjøkken med spiseplass, vaskerom med utgang til hagen, 1 soverom, wc. Garasje nær huset. Pent opparbeidet selveiertomt på 554 kvm med store terrasserte arealer. Omfattende oppussing og modernisering inneværende år.

For bruk av bolig svares husleie etter fradragregulativets bestemmelser.

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 - sokneprest, lønns penn 51-68 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetning.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for presteskapet.

Nærmere bestemmelser om tjenesteoppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Drammen Astrid Bjellebø Bayegan tlf. 32211218, mobil 90929047, sokneprest Jo Inge Bolstad tlf. 32254831, mobil 93037909, evt. Tunsberg bispedømmekontor 33354300.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

- a) rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag samt
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenstedistrikt.

Søknad m/ CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 16. februar 07.

Agder og Telemark bispedømme

Kapellanstilling i Vest-Telemark prosti i Agder og Telemark bispedømme.

Det er ledig stilling som kapellan i Vest-Telemark prosti med prostiet som tenestekområde. Kviteseid, Brunkeberg, Vrådal og Fjågesund og Kilen sokn i Kviteseid prestegjeld er tenestestad. I tillegg vert det frå bispedømet si side arbeidd for at kapellanen skal gjera teneste i resten av prostiet som ein del av stillinga.

Kviteseid prestegjeld grensar mot Seljord, Tokke, Nissedal, Drangedal og Fyresdal kommune. Flateinnhaldet er 720 km² og folketallet ca. 2575. Kviteseid ligg vakkert til ved Bandakkanalen med 50 km til Bø og 100 km til Skien. Kviteseid har gode kommunikasjonar til Grenland/Vestfold, Oslo og Vestlandet med ekspressbussar og tog. Kviteseid byr på ein storslått natur med gode høve for friluftsliv, jakt og fiske. Det er gode oppvekstvilkår for born og unge.

Næringsgrunnlaget er jord og skogbruk, småindustri, turisme og offentleg verksemd. I Kviteseid er det 4 sokn; Kviteseid (1170 innb.), Brunkeberg (720), Vrådal (580) og Fjågesund og Kilen (110).

Kviteseid har 6 kyrkjer: Kviteseid, Brunkeberg, Vrådal, Fjågesund, Kilen og Kviteseid gamle kyrkje. Den siste er ei steinkyrkje frå litt før år 1200 som er i bruk berre sommarstid. Nokre få gudstenester vert haldne i grendehus i distriktet.

I Kviteseid er det sokneprest og kapellan. Det er kyrkjeværje og organist i heile stillingar og to heile stillingar som kyrkjetenar/kyrkjegardsarbeidar. I tillegg kjem deltidstillingar som klokkar ved tre av kyrkjene. Kviteseid sokn arbeider for å få ein eittåring frå hausten av i samarbeid med Normisjon. Kyrkjekontoret ligg i kommunehuset i Kviteseid sentrum. Kapellanen sit i soknerådet i Vrådal og i Fjågesund / Kilen, og har saman med soknepresten ansvar for kyrkjebladet. Kapellanen har hovudansvaret for konfirmantundervisninga, men også soknepresten tek del. Størstedelen av undervisninga er lagt til skuletida med halve skuledagar. Sokneråda prioriterer arbeidet mellom born og ungdom. Dette vil det bli lagt vekt på for kapellanstillinga. Gudstenestene vert fordelte mellom prestane. Kviteseid er med

i samarbeidet om prostidiakonaten i Vest-Telemark, der ein saman løner ein prostidiakon. Prestane har to tenesteveker av gongen. Det er eit godt fellesskap mellom prestane i prostiet, og gode evner til samarbeid vert lagt vekt på.

I Kviteseid er det ein ungdomsskule, 4 barneskular og 3 barnehagar. Det er laga gode samarbeidsavtalar med skulane med faste skulegudstenester før jøl og påske. I Kviteseid sentrum ligg sjukeheimen, bukollektiv for utviklingshemma og skule for psykisk utviklingshemma. Prestane har jamleg andaktar her. Kvitsund Gymnas, som tilhøyrer Misjons-sambandet, ligg i bygda. Gymnaset har 180 elevar. Av desse bur 170 på internatet. Det er eit godt samarbeid med skulen, og elevar vert nytta som leiarar i barne- og ungdomsarbeid i bygdene. Det er eit mangfaldig kyrkje- og kristenliv i prestegjeldet med foreiningar for indre og ytre misjon. Det er bedehus i Vrådal, og i Kviteseid ligg Misjonshuset, som er eigd av Normisjon. Kyrkjelyden nyttar Misjonshuset til mange ulike samvær, mellom anna konfirmantførebuing. Her øver kyrkjekoret og to barnekor, og skulelaget og "Ope Hus" for ungdom har også tilhald her. KRIK har verksemd ved ungdomsskulen. I Brunkeberg, Vrådal og Fjågesund er det barnelag. I Kviteseid ligg Familiekontoret i Øvre Telemark som høyrer til Kirkens Familierådgivning. Det er to frikyrkjelydar i Kviteseid; Pinsemenigheten og Misjonsforbundet. Det er gode relasjonar til begge.

Frå Kviteseid sentrum er det frå o til 31 km til kyrkjene.

Det er buplikt knytt til stillinga. Kommunen er pålagd å skaffe høveleg bustad.

Bustaden skal liggje sentralt i Kviteseid.

Stillinga lysast ut etter ny tenesteordning for Den norske kyrkja, gjeldande frå 01.07.04. Den som blir tilsett må rette seg etter:

- endringar i tenesteordning for kyrkjelydsprestar og reglar om lønstillhøve og aldersgrense for geistlege tenestemenn.
- eventuell deling eller regulering av prestegjeldet og avgjerder i høve til teneste og tenesteområde.
- eventuelle vedtak om leie, bruk og flytting av bustad.

Målforma er nynorsk, men søkjarar må

kunne bruke begge målformer.

Stillinga er løna i kode 0922 lønnstrinn 44-50 eller kode 0930 lønnstrinn 51-60. Lønnplasseringa er avhengig av kvalifikasjonar, ansiennitet m.v.

Pensjonsinnskot. Til løna kjem regulativmessige godtgjersler og skyssgodtgjersle etter staten sitt regulativ.

Kvinner oppfordrast til å søkje.

Søknad med kopi av vitnemål, attestar, CV, referansar og utfylt skjema for standardopplysningar ved søknad på prestestilling i Agder og Telemark bispedømme, må ha kome til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand 2006 *innan 09.02.2007*. Skjema ligg på www.kirken.no/agder under fagområde-personal, eller ein kan få det ved å vende seg til bispedømekontoret, tlf. 38105120. Her kan ein også få nærare opplysningar om stillinga. Andre som kan gje opplysningar om stillinga og innsyn i kyrkjelydsarbeidet er:

- sokneprest Kjell Arne Norum, tlf. 35068131, mob. 97689407
- prost Øyvind Jørgensen, tlf. 35077188, mob. 99516348

Stavanger bispedømme

Kapellanstilling i Haugesund prosti med særlig tjeneste i Vår Frelser sokn.

50% kapellanstilling er ledig i Haugesund prosti, med særlig tjeneste i Vår Frelser sokn.

Av de ca. 11000 innbyggerne som bor i Vår Frelser sokn, bor ca. 1500 i Skåredalen, for det meste familier i etableringsfasen, men også andre. Tallet antas å stige i årene framover. Øysamfunnet Røvær hører også med til menigheten. Der er ca. 100 innbyggere.

Konfirmantarbeidet i Haugesund drives som et samarbeidsprosjekt mellom de tre menighetene Skåre, Vår Frelser og Rossabø, med undervisningen knyttet til ulike aktiviteter: media, idrett, kor, musikk, forming, solidaritet, speider m.m. Kapellanen er med i ledergruppen og har et særlig ansvar for konfir-

mantene fra Vår Frelasers menighet, som trolig vil være 80-90 de nærmeste årene.

Menigheten har en tid hatt menighetsbygging i Skåredalen som et av sine satsingsområder og kapellanen har hatt dette som en prioritert oppgave. Biskopen har forordnet 15 gudstjenester årlig i Skåredalen, og disse foregår på Skåredalen skole-, kultur- og idretts-senter. Skåredalen menighetsutvalg og cellegrupper er med i forberedelse og gjennomføring av gudstjenestene, som har sin egen familievennlige form, utviklet lokalt og godkjent av biskopen. Det drives også barne- og ungdomsarbeid og det er godt samarbeid mellom menighetsutvalget og ulike foreninger i nærmiljøet. Kapellanen har ansvar for kontakten mellom menigheten og Skåredalen skole.

Menigheten har administrasjonsleder, fung. sokneprest, kantor og soknediakon i full stilling, kirketjener i 50%. Prosten har 60% menighetsprestetjeneste i Vår Frelasers menighet. Ved siden av Vår Frelasers kirke (1901), midt i Haugesund by, ligger Vår Frelasers menighetshus (1985), med mange bruksmuligheter og stor aktivitet. Kapellanen er med i staben i Vår Frelasers menighet og har kontor i menighetshuset sammen med de øvrige ansatte. Kirkevergen og prosten holder også til her med felles sentralbord for Den norske kirke i Haugesund.

Menigheten søker en kreativ prest som trives sammen med ulike aldersgrupper, særlig med barn og unge, har interesse og engasjement for kontaktskapende tiltak, god evne til teambygging og koordinering og prioriterer menighetsfelleskap og gudstjenesteliv høyt.

Den som tilsettes, vil få anledning til å påvirke hvordan arbeidet fordeles på dager, uker - eventuelt perioder. Det kan være aktuelt å arbeide mer deler av året og mindre når aktivitetsnivået er lavere. I den grad det er rom for det, kan kapellanen bli satt opp på enkelte andre presteoppgaver i Vår Frelasers menighet. Det kan også bli mulighet for vikartjenester mot særlig godtgjøring.

Målform er bokmål. Kvinner oppfordres til å søke.

Det følger ikke bolig med stillingen.

Stillingen lønnes etter stillingskode 0922 kapellan ltr. 44 - 50

Spørsmål vedr. stillingen kan rettes til prost Norodd Stavenjord tlf: 52809500 eller stiftsdirektør Åge Bognø tlf: 51846270

Søknad med attester, vitnemål, CV og referanser må være Stavanger bispedømmeråd i hende innen 09. februar 2007.

Adresse:

Stavanger bispedømmeråd
Postboks 629
4003 Stavanger

Bjørgvin bispedømme

Bjørgvin bispedømme sin visjon er: sammen vil vi gjøre Kristus kjent, trodd, elsket og etterfulgt.

Det er ledig stilling som Sokneprest med tjenestested i Årstad og Fridalen sokn og tjenestedistrikt i Bergen domprosti.

Tjenestestedet består av Årstad sokn og Fridalen sokn og ligger i søndre del av byen, ved foten av Ulriken. Soknene grenser til Domkirken, Løvstakksiden, Landås, Slettebakken og Storetveit.

Soknene har hver sin kirke: Årstad kirke er en steinkirke fra 1890. Fridalen kirke fra 1937/1985 er en moderne arbeidskirke med gode lokaliteter for ulikt arbeid. Årstad har nytt menighetssenter med menighetslokaler vis a vis kirken. Det er gudstjeneste i begge kirkene hver søndag. Soknepresten har det overordnede ansvar for prestatjenesten som består av sokneprest og to kapellaner. Soknepresten er kirkebokfører i Årstad og medlem av Årstad menighetsråd. I Fridalen er det kapellanen som har disse funksjonene.

Det er 4000 kirkemedlemmer i Årstad og 3800 i Fridalen. Statistikken viser at det er 60 gudstjenester, 70 dåp, 24 vigslar, 39 gravferder og 20 konfirmanter i Årstad. Tilsvarende tall for Fridalen er: 60 gudstjenester, 30 dåp, 30 gravferd og 25 konfirmanter. Det er gode kontorforhold i begge menighetene. Bergen kirkelige felleråd har lagt om servicefunksjonene og menighetskontorene betjenes av et felleskontor for domprostiet. Soknene har menighetskonsul-

enter i 50% stilling. De har én kontordag i uken ved menighetens kontor. Det er deltidstilling som kontor i hver menighet.

Årstad menighet lønner diakon i 50% stilling. Fridalen har menighetsassistent i 20% stilling og førskolelærer i 50 %. Menighetene lønner også noen i mindre stillinger som ungdomsarbeidere og barnekorledere.

I Årstad menighet ligger Kronstad barne-skole, Gimle ungdomsskole og Årstad videregående skole samt syv barnehager. I Fridalen menighet ligger Fridalen barneskole og Langhaugen videregående skole samt fem barnehager og fire barneparken.

Årstad menighet har rik korvirksomhet. Kirkekorret presenterer jevnlig konserter på høyt nivå og rekrutterer også utenfor menighetens grenser. Ten-sing, barnekor, Knøttekor og babysang gir tilbud til aktuelle grupper. Årstad har også god tradisjon for diakonalt arbeid og samarbeider aktivt med Fridalen menighet om ungdomsarbeidet.

Fridalen menighet preges av de mange barnefamilieene, men også av mange eldre. Menigheten driver Åpen barnehage som tar imot barn og voksne 3 dager i uken. Fridalen har to barnekor og tensing-kor. Her er speider-tropp for flere aldersgrupper og familieklubb. Søndagskolen under gudstjenesten og kirkekaffen etterpå bygger menighet. Studentkoret Crux, som er tilknyttet Bergen Kristelige Studentlag over i kirken. Hver uke er det "Ti-kaffen" for menn og sangstund for eldre. Hyggestund for eldre én gang i måneden.

Årstad menighet har vennskapsmenighet i Kamerun, og Fridalen har misjonsprosjekt på Madagaskar.

Begge menigheter har bygninger med leiligheter for eldre. Flere frikirkemenigheter er lokalisert i nærmiljøet.

Det er korte avstander innen menighetene og kort vei til Bergen sentrum. Haukeland universitetssykehus og Haraldsplass diakonale sykehus, Møllendal kapell og gravplass ligger nær Årstad kirke.

Bebyggelsen består av tette lavblokker, noen eneboliger og tomannsboliger. Den nye høyskolen i Bergen skal bygges innenfor prestegjeldet. Her bor mange studenter.

Årstad og Fridalen har en felles lokal plan for satsing på trosopplæring. Planen binder de

ansatte til å samarbeide om å bruke gudstjenester og andre menighetsarrangement i trosopplæringen. Det er ønskelig at alle prestene er med på å utvikle nye gode tradisjoner og søker samarbeid med foreldre og faddere for å få det til.

Vi søker en person som har evne til å motivere og oppmuntre ansatte og frivillige, til å utvikle samarbeid mellom disse, og som kan være visjonsbærer ved utvikling av disse to menighetene.

Vår visjon er at kirkens liv skal svare med tro, håp og kjærlighet på Guds ja i dåpen:

"Herre, her er vi og de barn du har gitt oss!".

Presten er med i prestekollegiet i domprostiet som har jevnlige samlinger. Det er jevnlig tilbud om arbeidsveiledning i bispedømmet. Presten er med i beredskapsordning med de andre prestene i Domprostiet. Bispedømmet har ikke innført endringer i arbeidsavtaler for presteskaper i byprostiene. Det må påregnes endringer i arbeidssituasjonen i forbindelse med implementeringen.

Kvinner oppfordres til å søke.

Til stillingen hører tjenestebolig i Joacim Lampesv 16. Boligen er fra slutten av 1940-tallet. Huset har en boligflate på 160 m² og ligger åpent og fritt til. Det påregnes en del oppussingsarbeid i forbindelse med klar-gjøring. Husleie etter fradragsregulativets bestemmelser.

Søker må opplyse om han eller hun behersker begge målformer.

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 i ltr. 51-68. Til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjøring etter statens regulativ. Spørsmål om stillingen kan rettes til domprost Ørnulf Elseth, tlf 55593276, eller seksjonsleder Liv R. Ågotnes på Bjørgvin bispedømmekontor, tlf 55306484. Referansepersoner skal oppgis i søknaden.

Søknad med CV, referanser og attesterte kopi av relevante vitnemål, attester m.v. sendes til Bjørgvin bispedømmeråd, Postboks 1960 Nordnes, 5817 Bergen innen 14. februar 2007.

Bjørgvin bispedømme

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjøre Kristus kjent, trodd, elsket og etterfulgt.

Det er ledig stilling som sokneprest med tjenestested i Biskopshavn sokn med i Arna og Åsane prosti som tjenestedistrikt.

Biskopshavn sokn ligger ca. 4 km nord for Bergen sentrum. Soknet er lite i geografisk utstrekning og grenser til Sandviken i sør og Eidsvåg i nord. Det er blandet bebyggelse med eneboliger og blokker. Folketallet er ca. 6000 hvorav 4800 er medlemmer av Den norske Kirke. Innen soknet ligger Norges Handels-høyskole med ca. 2500 studenter.

Soknet betjenes av organist i 74% stilling, kirketjener i 100% stilling tilsluttet prostiets kirketjenerteam, menighetskonsulent (sammen med Eidsvåg), sokneprest og kapellan. Størrelsen på kapellanstillingen er under vurdering. Statistikken viser at det var 80 gudstjenester, 30 dåp, 70 gravferder, 3 vigslor og 25 konfirmanter i 2005.

Prestene har hver sin tjenesteuke og kontor-uke. Organisten leder kantori og barnekor. Kapellanen har ansvar for konfirmandundervisningen sammen med barne- og ungdomsarbeider i deltidstilling. Konfirmanttallet er stigende. Barne- og ungdomsarbeider driver også Onsdagsklubben, en klubb for barn 4 - 7 år.

Biskopshavn kirke ble bygget i 1966. Foruten kirkerommet er det en stor og to mindre saler og "Café Bisen" i lokaler under kirken til ungdomsarbeid. Menigheten driver egen barnehage. Det er fire godt utstyrte kontorer. Kontorfunksjonene er søkt samkjørt med prostikontoret i samsvar med omorganisering i Bergen kirkelige Fellesråd.

Det er et sykehjem og to trygdeboliger i menigheten. Bergen Røde Kors Sykehjem har egen prestetjeneste. Hellen barneskole og Lønborg videregående skole ligger i menigheten. Samarbeidet med skolen er godt. Likeså samarbeidet med "11-barnehagen" med god oppslutning om gudstjenester til jul og påske. Bokmål er målform i kirke og skole. Menighetens eldrearbeid, med gudstjenester og etterfølgende treff, har god oppslutning. Menigheten driver fullt utbygd familievernkontor. Kontoret er organisert som egen stiftelse med styre oppnevnt av menighetsrådet.

Menigheten er preget av stigende folketall, dels grunnet utbyggingsområder og dels utskifting i befolkningen der yngre overtar. Samtidig er området populært å etablere seg i for yngre pensjonister. Satsing overfor disse gruppene, samt videreutvikle det diakonale arbeidet og arbeid med gudstjenestene er noe menigheten ønsker å prioritere.

Menighetsrådet ønsker en prest som

- tar ansvar og har engasjement for trosopplæring for barn og unge,
- evner å knytte kontakt med unge familier,
- vil bidra til å utvikle gudstjenestelivet i menigheten,
- kan bidra til å styrke menighetens kulturelle og diakonale profil og
- kan arbeide i team med øvrige ansatte og frivillige medarbeidere.

Tjenestedistriktet er i Arna og Åsane prosti. Prosten leder prestetjenesten i prostiet. Arna og Åsane prosti byr på godt kollegafellesskap. Prestene i prostiet har pastoralgruppe hver tredje uke.

Presten inngår i beredskapsområde i Arna og Åsane prosti som og innbefatter Osterøy kommune. Arbeidet med implementering av nye tjenesteordninger er ikke igangsatt for presteskaper i Bergen. Den som blir ansatt må påregne endringer i arbeidssituasjonen i forbindelse med implementeringen.

Målform i kirke og skole er bokmål.

Sokneprestboligen fra 1992 ligger nær skole og kirke. Den ligger solrikt til med liten hage rundt og med god utsikt mot byen. Boligen er i god stand og har et grunnplan på ca. 90 m² over to etasjer. I første etasje: hall, hjemmekontor, 2 soverom, toalett/dusj, kjølerom, vaskerom og bod. I 2. etg. stue, kjøkken, soverom, toalett/bad. Det er garasje til boligen. For bruk av bolig svares husleie etter fradragsregulativets satser.

Stillinga lønnes i stillingskode 0930 sokneprest, i lønns penn 51-68. Pensjonsinnskudd i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter godtgjøres etter gjeldende regulativ. Særlige regulativmessige godtgjøringer.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved å henvende seg til prost Magne Utle, tlf 55362250 eller seksjonsleder Liv R. Ågotnes på bispedømmekontoret, tlf 55306484.

Søknad med CV, referanser og attesterte

kopier av relevante vitnemål og attester skal sendes til Bjørgvin bispedømmekontor, Postboks 1960 Nordnes, 5817 BERGEN.

Søknadsfrist: 20. februar 2007.

Bjørgvin bispedømme

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjera Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd.

Det vert lyst ledig stilling som Sokneprest i Nysæter sokn med tenestestad Stord kommune og tenestedistrikt Sunnhordland prosti.

Nysæter og Stord sokn fell saman med grensene for Stord kommune. Stord er region-senter for Sunnhordland med vel 17000 innbyggjarar. Det er to sokn: Stord med ca. 12500 innbyggjarar og Nysæter med ca. 4500 innbyggjarar. Stord vart landfast i 2001 med Trekantsambandet.

Øya har eit frodig landskap med variert næringsliv, skuletilbod med m.a. Høgskulen Stord-Haugesund og eit livskraftig arbeid innan m.a. idrett, kultur og kristenliv. I kommunen er det åtte skular, samt vidaregåande skule og høgskule o.a. Det er fleire institusjonar. Stord sjukehus har eigen sjukehusprest.

Nysæter kyrkje er frå 1991 med 260 sitjeplassar. Gudsteneste nær alle sund- og helgedagar.

Stord kyrkje er frå 1857 med 460 sitjeplassar. Gudsteneste alle sund- og helgedagar.

Tal frå statistikken for tenestestaden i 2005 (tal i parentes gjeld Nysæther sokn):

181 (36) døypte, 209 (64) konfirmerte, 33 (1) vigslar, 109 (18) gravferder og 172 (64) gudstenester.

Snitt deltaking ved hovudgudstenestene var i Stord kyrkje 182, og i Nysæter kyrkje 118 personar.

Soknepreststillinga som vert lyst ledig har sete i Nysæter sokneråd. I Nysæter kyrkjelyd er arbeid mellom barn og unge eit særskilt satsingsområde. Soknerådet vil prioritere erfaring og motivasjon til å gå inn i dette arbeidet. Ein har gode erfaringar med å trekke barn

aktivt inn i gudstenesta, dette vil ein gjerne vidareutvikle. Soknerådet er opptekne av å engasjere og fylgje opp frivillige medarbeidarar. Ei eiga utval arrangerar mellom anna medarbeidarsamlingar som femner arbeidet både i kyrkja og ved Sagvåg bedehus, der det er arbeid for ulike aldersgrupper.

Det er tradisjon for å ha god kontakt med ulike foreiningar og grupper i lokalmiljøet.

I Nysæter kyrkje er det sundagsskule. Koret "Sanctus" er ein viktig ressurs i kyrkjelyden.

Det er tenesteveker som deles mellom dei tre prestane på Stord. Gudstenester vert fordelt etter gudstenesteplan. Institusjonsandakter på tre institusjonar vert delt på tre prestar, diakon og fleire uløna medarbeidarar. Kateketen har det overordna ansvaret for konfirmantarbeidet, og soknepresten tek del i konfirmantopplegget i Nysæther.

Tilsette:

På tenestestaden er det prost, to sokneprestar, kateket, soknediakon, to kantorar (i Nysæter kyrkje 80% stilling), to kyrkjetenarar, kyrkjeverje, kontorsjef, sekretær og tre kyrkjegardsarbeidarar.

Det er korte avstandar på tenestestaden.

Prostiet er det største prostiet i Bjørgvin med tjuo prestar. Prostsete ligg på Stord og prosten leier prestetenesta i prostiet. Prestane vert kalla inn til jamnlege samlingar for fagleg utvikling, åndeleg fellesskap, orientering og drøfting. Prosten ønskjer å stimulere til teamutvikling mellom prestane og tverrfagleg samarbeid mellom dei ulike faggruppene i prostiet. Det er og medarbeidarsamlingar og kyrkjedagar i prostiet. Sunnhordland prosti er delt i to beredskapsområde. Presten går inn i samarbeid om beredskapsvakt med ni andre prestar i ytre Sunnhordland.

Det er ikkje knytt buplikt til stillinga. Ein vil vera hjelpsam med å finna eigna bustad.

Nynorsk er målføre i skule og administrasjon. Søkjar skal opplysa om han nyttar bae målformer.

Det er ønskjeleg med fleire kvinner blant presteskapet i bispedømmet. Det er jamnleg tilbod om arbeidsvegleiing i bispedømmet.

Stillinga er plassert i stillingskode 0930 i lønsspenn 51-68. Til stillinga følgjer innmelding i Statens pensjonskasse med månad-

lege trekk, regulativmessige godtgjersler for tenestedrakt, reise- og telefongodtgjersle etter rekning.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få ved å venda seg til prost Svein Arne Theodorsen tlf 53403435 eller personalleiar Liv R. Ågotnes ved bispedømekontoret tlf 55306484.

Søknader med CV, referansar og kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømekontor, Pb 1960, 5817 Bergen.

Søknadsfrist: 20. februar 2007.

Bjørgvin bispedøme

Bjørgvin bispedøme sin visjon er å gjere Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd.

Det vert lyst ledig stilling som sokneprest i Kvinnherad, Uskedalen og Ænes sokn med tenestestad i nordre Kvinnherad kommune, med tenestedistrikt i Sunnhordland prosti.

Tenestestaden ligg i nordre del av Kvinnherad kommune og omfattar sju sokn: Ølve, Hatlestrand og Varaldsøy på nordsida av Hardangerfjorden og Ænes, Kvinnherad, Uskedalen og Åkra på sørsida. Sokna vert delt mellom to prestar, den eine busett i Hatlestrand med kyrkjekontor for nordsida, den andre i Rosendal med kyrkjekontor for sørsida. Den ledige stillinga høyrer til i Rosendal og har sete i sokneråda i Ænes, Kvinnherad og Uskedalen.

Kvart sokn har sokneråd, kyrkje og kyrkjegard. Samordninga mellom desse krev langsiktig planlegging. Kvinnherad kyrkje har gudsteneste annankvar veke medan dei andre kyrkjene har gudstenester kvar 4. veke. Soknepresten på sørsida av fjorden har p.t. sete i Ænes, Kvinnherad og Uskedalen sokneråd medan presten busett på nordsida har også Åkra sokn tillagt sitt arbeidsområde. Dette grunna folketalet i dei forskjellige sokna. Ein er open for å sjå nærare på arbeidsfordelinga når den nye presten er på plass.

Presten på nordsida har ansvaret for konfirmantførebuinga i alle sokn. Elles deler prestane oppgåvene seg i mellom og utarbeider den årlege gudstenesteplanen saman. Gjennom året 2005 var det samla for alle sokn 165 gudstenester, 70 dåp, 76 konfirmantar, 19 vigslar og 50 gravferder. Ein nyttar ein del leke gudstenesteleiarar i samband med gjennomføring av gudstenester. Folketalet totalt ligg på ca 5.100 fordelt på skulekrinsar som ikkje utan vidare er samanfallande med soknegranser.

Indremisjonssamskipnaden har seks bedehus, med ulik grad av aktivitet. Eit nytt lovande "onsdags-søndagsskule" tiltak i Ænes sokn er sett i gang av uløna medarbeidarar. Der er og fleire misjonsforeiningar. Generelt sett er søndagsgudstenestene sentral i det kyrkjelydsbyggjande arbeidet i sokna.

I Rosendal er det ungdomsskule. Hatlestrand og Åkra har kombinert barne- og ungdomsskule. I tillegg er det 5 barneskular. Det er godt utbygd med barnehagar. Faseprogram for døypte 1 - 4 år med utdeling av 4-årsboka er innført. I fire av sokna vert og utdelt 6 års bok. Ved 11-års alderen får borna innbyding til kyrkja og får "Den levande boka". Målforma i kyrkje og skule er nynorsk. I Rosendal ligg Rosendalstunet - ein moderne alders- og sjukeheim kor soknepresten held andakt og nattverd-gudsteneste vekselvis annankvar veke. Ølve har alderspensjonat og Varaldsøy aldersheim.

På "sørsida" er det og tilsett kyrkjelydssekretær som har ansvar for klokkeoppgåver, er konfirmantlærer og driv ein del barne- og ungdomsarbeid. I Rosendal er det kyrkjekontor i sentrum. Kyrkjeverje har sitt kontor i Rådhuset som og ligg i Rosendal.

Det er gjennom dei siste par åra utarbeidd strategi med delmålsettingar for inneverande soknerådsperiode. Ein siktar på snarleg tilsetjing av ein person som kan koordinera dette arbeidet i alle sokn, førebels halv stilling som eit prøveprosjekt for tre år. Alle sju sokn vil saman med Fellestrådet sikra utgiftene til denne stillinga. Ein må deretter evaluera prosjektet med sikte på målretta vidareføring.

Ein søker etter ein sokneprest som ser folkekyrkja sine utfordringar i lokalsamfunnet, evner å tenkje langsiktig og arbeida strategisk

saman med rådsorgana med rekruttering, opplæring og oppfylgning av uløna medarbeidarar. Ein søker etter ein prest med erfaring, evne til samarbeid og langsiktig planmessig arbeid, samstundes som ein ser etter dei gode møtepunkta i kvar teneste ein gjer.

Prostiet er det største prostiet i Bjørgvin med tjue prestar. Prostsete ligg på Stord og prosten leier prestetenesta i prostiet. Prestane vert kalla inn til jamnlege samlingar for fagleg utvikling, åndeleg fellesskap, orientering og drøfting. Prosten ønskjer å stimulere til teamutvikling mellom prestane og tverrfagleg samarbeid mellom dei ulike faggruppene i prostiet. Det er og medarbeidersamlingar og kyrkjedagar i prostiet. Sunnhordland prosti er delt i to beredskapsområde. Presten går inn i samarbeid om beredskapsvakt med åtte prestar i indre Sunnhordland.

Prestebustaden i Rosendal er ein stor, verneverdig OVF bustad. Det er planlagt omfattande rehabilitering av bustaden, og ein har difor kjøpt inn ein mellombels bustad sentralt i Rosendal. For nærare informasjon om dette, kan ein kontakta personalseksjonen på bispedømkekantoret.

Nynorsk er målføre i skule og administrasjon. Søklar skal opplysa om han nyttar bae målformer.

Det er ønskjeleg med fleire kvinner blant presteskapet i bispedømet.

Løna er plassert i stillingskode 0930 i lønsspenn 51-68. Til stillinga følgjer innmelding i Statens pensjonskasse med månadlege trekk, regulativmessige godtgjersler for tenestedrakt, reise- og telefongodtgjersle etter rekning, husleigetrekk etter regulativ.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få ved å venda seg til prost Svein Arne Theodorsen tlf 53403435 eller personalleiar Liv R. Ågotnes ved bispedømkekantoret tlf: 55306484.

Søknader med CV, referansar og kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømkekantor, Pb 1960, 5817 Bergen.

Søknadsfrist: 20. februar 2006.

Fitjar sokneråd

Stillinga som kyrkjelydsprest i Fitjar er ledig. Tiltreding etter avtale.

Fitjar sokneråd har hatt eigen kyrkjelydsprest i 15 år.

Fitjar prestegjeld har eitt sokn, og er samfallande med Fitjar kommune, som har ca. 3000 innbyggjarar. Fitjar har vakker og variert natur, ung gjennomsnittsalder, og mykje aktivt kristent arbeid, både i regi av kyrkja og av dei frivillige kristne organisasjonane.

Kommunen ligg på nordre enden av øya Stord i Hordaland fylke. For meir informasjon om Fitjar: Sjå www.fitjar.kommune.no

I tillegg til sokneprest og kyrkjelydsprest er det 50% organiststilling og kyrkjevevje i 50% stilling. Kyrkjekantoret er plassert i Rådhuset.

I 2005 var det 64 forordna gudstenester og 26 med gudstenestleg karakter, 27 gravferder, 11 vigslar og 44 konfirmantar. Det er godt framme til gudstenestene.

Kyrkjelydspresten har særskilt ansvar for

- ungdomsarbeid, mellom anna konfirmantundervisning og KRIK
- diakoni
- kyrkjeleg undervisning/trusopplæring.

Soknerådet, soknepresten og den som vert tilsett har ein løpande dialog om prioritering av arbeidsoppgåver.

Gudstenester vert delte med 2/3 på sokneprest og 1/3 på kyrkjelydsprest. Andre kyrkjelege tenester vert delte etter tenesteveker.

Løn etter avtale. Pensjonsordning. Soknerådet vil hjelpe til med å skaffa bustad.

Spørsmål om stillinga kan rettast til Fitjar kyrkjekontor v/ kyrkjevevje Harald Johan Sandvik, tlf. 53458500/90052059 eller soknerådsleiar Steinar Vik, tlf. 91855784.

Søknad med vitnemål, attestar og referansar skal sendast til Fitjar sokneråd, Postboks 10, 5418 Fitjar. *Søknadsfrist 20. februar 2007.*

Bømlo fellesråd

Kyrkjelydsprest i Finnås i Bjørgvin bispedøme.

Stilling som kyrkjelydsprest i Finnås prestegjeld i Bjørgvin bispedøme er ledig frå 01.08.07.

Bømlo kommune er ein øykommune med ca. 11.000 innbyggjarar og ligg sentralt mellom Haugesund og Bergen med god kommunikasjon. Trekantsbandet knyter oss til fastlandet. Kommunen har eit variert næringsliv med mange arbeidsplasser knytt til skipsfart, offshore og havbruk og satsar på informasjonsteknologi. Kommunen kan tilby eit allsidig skuletilbod, full barnehagedekning med låge barnehagesatsar. Bømlo har eit variert natur- og fritidstilbod med eit rikt og spanande kultur- og musikkliv. To nye kulturhus er bygde siste åra. Frivillig organisasjonsarbeid står sterkt. Kommunesenteret er Svortland (Bremnes). Finnås prestegjeld er samanfallande med Bømlo kommune. Finnås prestegjeld har 4 sokn, Moster, Bremnes, Bømlo og Lykling med kvar si kyrkje. 3 preikestader i tillegg.

Kyrkjelydspresten skal arbeida i eit team med sokneprest, kapellan, 3 organistar, kyrkjevevjerje, kateket, diakon og 2 sekretærarar. Stillinga er todelt der om lag 50% er konfirmantarbeid i lag med kateket og 50% med gudstenester og kyrkjelege handlingar i turnus med dei andre prestane. Konfirmantundervisninga er lagt til tider utanom skulen med støtte frå frivillige. Ungdomsarbeid og leiartrening er knytt til eit samarbeid med sokneråda som arbeider med å leggja til rette for trusopp-læringsreforma.

Bømlo har mange bedehus med rikt kristeleg arbeid for indre og ytre misjon og godt barne- og ungdomsarbeid i dei største bedehuskrinsane. Samarbeidet med kyrkja er godt.

Her er 4 sjukeheimar og aldersheimar med regelmessige andaktar.

I 2005 var det 177 gudstenester, 138 døypte, 129 konfirmerte, 32 vigslar og 71 gravferder.

Kyrkjesøknaden er god med 146 i snitt for alle gudstenester. Serleg samlar familie- og fasegudstenester bra.

Kontor plass i Bømlo Rådhus. Tarifflløn. Pensjonsordning. Køyregodtgjering. Fellesrådet vil hjelpa til med bustad.

Spørsmål om stillinga kan rettast til kyrkjevevjerje Salmelid, tlf 53423292 eller sokneprest

Bjøtveit, tlf. 53423283/90734665. Heimeside: <http://bomlo.kyrkje.no>

Søknad med CV, vitnemål, attestar og referansar vert å senda til Bømlo kyrkjelege fellesråd, 5430 Bremnes innan 20. februar 2007.

Bjørgvin bispedøme

Bjørgvin bispedøme sin visjon er å gjere Kristus trudd, kjent, elska og etterfølgd.

Det vert lyst ledig stilling som Sokneprest med tenestestad i Bremanger, Frøya og Berle sokn med tenestedistrikt i Bremanger kommune i Nordfjord prosti.

Tenestestaden for soknepresten femnar om ytre delar av Bremanger kommune, øyane Bremanger-landet og Frøya. Det er brusaband mellom øyane. Folketalet er omlag 1850, fordelt på 600 i Frøya sokn, 1100 i Bremanger sokn og 150 i Berle sokn. I nærområdet ligg alt til rette for friluftsliv og rekreasjon. Flotte fjell med godt turterreng og høve til jakt og fiske rett utanfor stovedøra.

Svelgen er administrasjonssenter i kommunen. Dit kjem ein med ferje frå Smørhamn til Kjelkenes (40 min) og 10 km køyring. Frå Smørhamn går det hurtigbåt til Florø (25 min) og til Bergen (4 t.) og til Måløy (45 min). Frå Oldeide går det ferje til Måløy (35 min). Frå august 2002 vart heile kommunen knytt saman med bruer og ein under-sjøisk tunnel.

Soknepresten har hovudansvar for tre sokn med kvar si kyrkje: Bremanger, Frøya og Berle. Dei ordinære gudstenestene er fordelt slik; 24 i Bremanger kyrkje, 24 i Frøya kyrkje og 12 i Berle kyrkje. Frøya kyrkje frå 1865 ligg nær prestegarden i Kalvåg. Til Bremanger kyrkje frå 1914 er det 16 km. Til Berle kyrkje, ei arbeidskyrkje frå 1977, er det 35 km. I prestegjeldet var det sist år 19 konfirmantar, 21 dåp, 4 vigslar og 29 gravferder.

Med ny tenesteordning for prestar har Bremanger og Davik prestegjeld vorte samanslått til eitt tenestedistrikt. Det er tre sokne-

prestar i tenestedistriktet. Disse har over tid utvikla samarbeid i ei prøveordning. Det bur om lag 3900 menneske i Bremanger kommune.

Ved uttak av fridagar og ferie gjer prestane vikarteneste for kvarandre etter oppsett plan. Prestane legg vekt på å utvikla eit godt kollegafellesskap, samarbeid og kunna nytte betre den einskilde sine sterke sider og nådegåver i heile tenestedistriktet.

Nordfjord prosti er oppdelt i 4 tenestedistrikt og prestane kjem saman 8 gongar i året til prostikonvent for felles studium, styrke kollegafellesskapet og drøfte aktuelle tema. I tillegg legg ein inn familiesamling og velferdstur.

Det er barneskular i Kalvåg og Berle og barne- og ungdomsskule i Bremanger. Alle bygdene har heilårsbarnehagar med god kapasitet. Samarbeidet med skulane er bra. I Kalvåg ligg Bremanger Bu- og servicesenter, ein aldersinstitusjon med plass til 36 bebuarar. Der er vigsla kapell som vert nytta ved bæreandaktar. I Bremanger ligg Haugetun bukollektiv.

Det er eit godt barnearbeid i alle sokna med barnekor som organisten driv, tysdagsklubbar, yngres og hobbyklubbar. Kwart sokn har planar for dåpsopplæring og konfirmasjon. Konfirmantundervisninga er lagt utanfor skuletida f.o.m. 2006.

Det er bedehus tilknytt Indremisjonsforbundet i Kalvåg og Bremanger. DISM driv ein liten leirstad i Bremanger. Dei fleste kristelege organisasjonane har foreiningar eller kontaktpersonar i prestegjeldet. Det er eit rikt song og musikkliv i bygdene.

Ytre Bremanger har kyrkjevevje i full stilling og kyrkjegardsarbeidar, organist i kombinert stilling med musikkskulen, kyrkjelydssekretær og kyrkjetenarar og kontorhjelpe i deltidstillingar. Klokkartenesta i alle kyrkjene går på turnus mellom frivillige medarbeidarar. Soknepresten har kontor saman med kontorhjelpe, kyrkjelydssekretær og kyrkjevevje i Kalvåg sentrum.

Den som vert tilsett må ha evne og vilje til å samarbeide og samhandle med andre og ha god formidlingsevne.

Prestebustaden er frå 1864. Den ligg vakkert, men verhardt til ved det gamle fiskeværet i

Kalvåg. Dei siste åra er det gjort ein del utbetingsarbeid med bustaden, slik at han no er i god stand. Kjøkenet og badet var nytt i 2002. I fyrste høgda er det stor stove, spise-stove, kjøkken, vaskerom, bod, entre og WC. I andre høgda er det 4 soverom, bad, WC og bodar. I 2004 vart det sett inn varmpumpe og ny klebersteinsovn i bustaden. Hagen er omlag 1 mål. Til tunet høyrer stabbur, låve (som vert nytta av Kalvåg motorklubb), dobbel garasje og naust ved sjøen. Det er kort veg til barnehage, skule og butikkar. For bruk av tenestebustad skal det svarast husleige etter frådragsregulativet.

Søkjarar må opplyse om dei nyttar begge målformer. Kvinner vert oppmoda til å søkja.

Stillinga vert løna i stillingskode 0930 sokneprest i lønsspenn 51-68. Pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjersle. Skyssgodtgjersle etter rekning. Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hjå seksjonsleiar Liv R. Ågotnes ved Bjørgvin bispedømekontor tlf. 55306484 eller hjå prost Rolf Schanke Eikum, tlf 97505015. Referansar skal vere med i søknaden. Søknad med CV og rettkjende kopiar av relevante attester, vitnemål skal sendast til Bjørgvin bispedømmeråd, postboks 1960 Nordnes, 5817 Bergen. *Søknadsfrist: 14. februar 2007.*

Nyhet!

Tor Johan S. Grevbo

SJELESORGENS VEI

EN VEIVISER I DET SJELESØRGERISKE LANDSKAP
- HISTORISK OG AKTUELT

Kr 398,-

En gullgruve for studenter og fagfolk på sjelesorgens felt!

Pirjo Hakala, Diaconia universitet, Helsinki

Dette er den bredeste - historisk og systematisk forankrede - sjelesorgbok som er kommet ut på mange decennier, en stor hendelse i skandinavisk teologi.

Owe Wikström, Teologiska institutionen, Uppsala universitet

Grevbo behersker sitt fagfelt på en suveren måte og med et overblikk som er få forunt. Den foreliggende bok representerer noe helt annerledes og nytt i forhold til det som ellers foreligger på sjelesorgmarkedet.

Det er aldri tidligere på skandinavisk språk - knapt nok på internasjonale fagspråk - vært skrevet en sjelesorg-faglig fremstilling av den type som Grevbo her har gjort. Hele veien merker vi også forfatterens glede over og pasjon for sitt fagstoff.

Leif Gunnar Engedal, Det teologiske Menighetsfakultet, Oslo

Den norske kirkes presteforening arrangerer i samarbeid med Menighetsfakultetet og godkjente kurssteder

PASTORAL - KLINISK UTDANNING (PKU), 11 UKER VÅREN 2008

PKU er sjelesorgfaglig prosesslæring via praksis, refleksjon og veiledning, individuelt og i gruppe. Utvikling av personlig og teoretisk kompetanse, samt integrasjonskompetanse utgjør hovedelementene i læringen. Utdanningen retter seg spesielt mot prester og diakoner, men også andre kirkelige medarbeidere kan søke.

For prester inngår utdanningen med 20 studiepoeng i *Mastergrad i klinisk sjelesorg* eller *Mastergrad i praktisk teologi*. Utdanningen er også kompetansegivende som element 1 og 2 i SPP-programmet.

LOVISENBERG DIAKONALE SYKEHUS, OSLO

2. JANUAR – 14. MARS 2008

Kursleder: Hovedprest Kirsti Mosvold, godkjent veileder i PKU
Bolig: Rimelig hybel på stedet
Adresse: LDS, 0440 OSLO
For mer informasjon: Kirsti Mosvold, tlf 23 22 50 00, e-post kirsti.mosvold@lds.no

INSTITUTT FOR SJELESORG, MODUM BAD

2. JANUAR – 14. MARS 2008

Praksissted: Modum Bads Nervesanatorium
Kursleder: Sykehusprest Inger Ma Bjønnes, godkjent veileder i PKU
Bolig: Rimelig hybel på stedet
Adresse: Institutt for sjelesorg, Modum Bad, 3370 Vikersund
For mer informasjon: Inger Ma Bjønnes, tlf 32 78 97 00, e-post ingerma.bjoennes@modum-bad.no

SYKEHUSET BUSKERUD HF

27. MARS TIL 18. JUNI 2008 (NB: Merk datoene!)

Kursleder: Ledende sykehusprest Tor Trydal, godkjent veileder i PKU
Bolig: Mulighet for hybel på stedet
Adresse: Sykehuset Buskerud HF, 3004 Drammen
NB Kurset starter med en ukes opphold i et egyptisk kloster
Ekstra egenandel: Kr. 4000,-
For mer informasjon: Tor Trydal, tlf 32 80 30 39 / 00, e-post tor.trydal@sb-hf.no

Søknadsfrist: 15. mars 2008. Søknad sendes tjenestevei til Presteforeningen
Kostnad: kr. 12 000,- pluss evt. hybel
Gebyr: kr. 1 000,- til Presteforeningen for ikke-medlemmer
Søknadsskjema: Godkjent søknadsskjema og mer informasjon fås ved henvendelse direkte til utdanningsstedene, Den norske kirkes presteforening ved Ragna Dahlen, tlf 23 08 16 04, e-post dahlen@prest.no, eller via www.prest.no

mhs

Kirkelig nettverk for miljø, forbruk og rettferd
SKOLEPASTOR, MENNESKTYRETTETTER

Fra skapelsesteologi til økoteologi - Teologi i endring

**En konferanse om teologi og kirkens miljøengasjement
 Stavanger 16.-18. mars 2007**

På hvilket teologisk grunnlag kan kirken engasjere seg i for eksempel byggingen av **gasskraftverk**? Skal en **biskop** prioritere **hav og fisk**, eller utsiktene til **arbeidsplasser** og vekst i regionen? Er **kjedsomhet** et miljøproblem? Kan **teologer inspirere** mennesker i 2007 til å engasjere seg for å sikre livsgrunnlaget for kommende generasjoner?

Disse kommer for å belyse disse og andre spørsmål:

Michael Northcoff (Univ. of Edinburgh), Sigurd Bergmann (NTNU), Ben-Willie Kwaku Golo (Ghana), Mari Jansdóttir (Karlstad), Ernst Baasland (DnK), Kjetil Aano (NMS), Tor B. Jørgensen (DnK), Roald Kristiansen (Univ. i Tromsø), Gard Lidseth (Kirkerådet), Jan Rantrud (NLA), Tom Sverre Tomren (DnK) og Bård Mæland (MHS).

Konferansestart er fredag 16. mars kl 1000 på Misjonshøgskolen, Misjonsveien 34. Konferansen avsluttes søndag 18. mars med gudstjeneste i Stavanger Domkirke kl 1100.

Deltakeravgift kr 750 betales ved ankomst og inkluderer servering, også to middager. Evt. overnatting ordnes på egen hånd. **Påmelding til konferansen skjer på e-post til asbjorn.salthe@kirken.no innen 1. mars 2007.**

Info om konferansen finnes på følgende hjemmesider: www.mhs.no/okoteologi og www.okoteologi.no.

Andre spørsmål rettes til Døveprest Tom S. Tomren, tlf. 90049696

Konferansen arrangeres i samarbeid mellom Stavanger Bispedømme, Det Norske Misjonsselskap og Misjonshøgskolen.

På vegne av arrangementskomiteen: **Hjertelig velkommen!**

Ernst Baasland
 Stavanger Biskop

Knut Holter
 Rektor, Misjonshøgskolen

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO
Red. sekr.: Eyolf Berg
Tlf. 91 17 65 37
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-post adresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Björg Gjelsvik,
Bok & Media AS, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 22 00 87 70. Fax. 22 00 87 71.
e-post: bjorg.gjelsvik@bokogmedia.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemoduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 3500,- + moms.

ISSN 0332-5431

